

ကျနော်တော့ကိုယ့်ဖာသာကိုယ်အမှုပွေနေသလားလို့ထင်မိတယ်။
 ဟိုဖက်ကတစ်ခုမပီးသေးပဲဒီဖက်မှာနောက်တစ်ခုထပ်ရေးပြန်ပီဗျာ။
 နေ့တိုင်း ဥပတ်စလုံးမှန်မှန်ရေးတင်နိုင်မလားဆိုတာတော့မသေချာဘူး။ ဒါပေမယ့် ပီယာနိုဆရာမလေးကိုတော့
 မဖြစ်မနေရေးပီးနေ့တိုင်းတင်သွားမှာပါ။
 ဒီပို.စ်ကိုတင်ဖြစ်တဲ့အကြောင်းက ဟိုဖက်ကအချစ်ဇာတ်လမ်းကိုရေးရင်းအာရုံညောင်းလာလို့ဗျာ။
 အပြီးပြေလေးရေးကြည့်မလို့။ ဟိုဖက်ပို.စ်မှာရေးနေရင်းနဲ့ ကျနော်ပြောခဲ့ဖူးပါတယ် ကျနော်
 ငယ်ဘဝအကြောင်းကျနော်တို့လို့ပြောရင်ပိုမှန်မယ်ထင်ပါတယ်။ အဲ့ဒီခေတ်က လူပျိုပေါက်စတွေရဲ့ထုံးစံက
 တနေကုန်လုပ်စရာရှိတာလုပ်ကျောင်းတက်စရာရှိတာတက်၊ ကျောင်းတက်ပီးရင်၊ အိမ်အလုပ်ကလေးဘာလေးနည်း
 နည်းကူ၊ ဂိတ်ရုံသွားဂိတ်မတဲ့ကောင်မ၊
 ရပ်ကွက်စာကြည့်တိုက်လေးဘာလေးသွားစာဖတ်ဒီလိုပဲကုန်ဆုံးကြရတာကိုးဗျ။ တောမြို့လေးတွေရဲ့ထုံးစံအတိုင်း
 ညဖက်ဆိုရင်ဘာမှလုပ်စရာမရှိတော့ဘူး၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ယဉ်ကျေးမှုကမထွန်းကားသေး၊
 ခုခေတ်လိုဘောလုံးပွဲတွေ၊ ဂိမ်းရုံတွေဘာတွေဆိုတာ ပေလာပေးလေ။ ဆိုရှယ်လစ်ကျဆုံးခါနီး
 ခေတ်ကာလမှာမွေးလာတဲ့လူငယ်တွေကိုးဗျ။ ရှိရှိသမျှလူငယ်အရွယ်ကောင်းလေးတွေက
 ရပ်ကွက်ထိပ်မှာအိုင်အခန့်လုပ်ထားတဲ့ မီးကင်းတဲမှာ လာလာစုကြတာပေါ့။ သွပ်မိုးထားပီး အကာအရံမရှိတဲ့
 ပျဉ်ခင်းထားတဲ့အဆောက်အဦးခိုင်ခိုင်ခန့်ခန့်ထဲမှာ ဇယ်တောက်ခုံလေးချဇယ်ထိုးတဲ့ကောင်တွေထိုး၊
 ဂစ်တာခေါက်တဲ့ကောင်တွေကခေါက်ပေါ့လေ။ နည်းနည်းလေးညဉ့်နက်လာပီဆို ကျနော်တို့မြို့ထုံးစံအတိုင်း
 အအေးဒဏ်ပြင်းလာတာကိုကာကွယ်တဲ့အနေနဲ့ ထင်းတုံးကြီးကြီးရှာပီးမီးဖို၊
 မီးလှုံရင်းလူကြီးသူမတွေပြောပြတဲ့ရှေးဟောင်းနောင်းဖြစ်တွေကိုနားထောင်ရတာကအရသာတမျိုးပေါ့လေ။
 တော်တော်လေး မိုးချုပ်လို့လူကြီးသူမတွေပြန်ပီဆိုရင်၊ လူငယ်ကြိုက်စကားပိုင်း
 လေးတွေစတော့တာပေါ့။ ကာလသားခေါင်းကြီးတွေရဲ့ လိင်ပညာပေးလိုလိုပေါက်ကရစာချိုးလေးတွေ၊
 သူတို့တွေကြုံဖူးတဲ့လိင်ပိုင်းဆိုင်ရာ စွန့်စားခန်းတွေ ကျနော်တို့မှာမစားရဝခမှန်း
 တိတ်တိတ်လေးနားထောင်ရင်း ရင်တွေဘာတွေတုန်လို့ပေါ့လေ။ တချို့စွန့်စားခန်းတွေက
 ပြောတဲ့လူအပေါ်မူတည်ပီး သက်ပြင်းတွေချ၊ တံတွေးတွေမျို၊ တခါတလေရယ်စရာလေးတွေပါလာရင်လည်း
 တဝါးဝါးတဟားဟားတွေပေါ့။ ဆရာမောင်ထင်ရေးတဲ့ ကိုဒေါင်းဝတ္ထုတွေ ခင်ဗျားတို့ဖတ်ဖူးကြမှာပေါ့။
 တကယ်တော့ ကိုဒေါင်းဆိုတာဗမာပြည်အရပ်ရပ်က ကာလသားကြီးတွေကိုရည်ညွှန်းတာပါ။ ခုကျနော်ပြောပြမယ့်
 ဇာတ်လမ်းကလည်းအဲ့ဒီ ကိုဒေါင်းလိုနေရာတကာစုံပီး လူချစ်လူခင်ပေါ်တဲ့ ကျနော်တို့အကို
 ကြီးအရွယ်လူတစ်ယောက်ရဲ့စွန့်စားခန်းတွေပါ။ လိင်ကိစ္စညစ်တီးညစ်ပတ်လေးတွေပါသလို၊
 ပြုံးချင်စရာအဖြစ်အပျက်တွေ၊ ဟာသလေးတွေ မှတ်မိသမျှပြန်ရေးပြပါမယ်။
 အကယ်လို့ခုသရက်နဲ့မကိုက်ဘူးဆိုရင်လည်းတာဝန်ရှိသူများရွှေ့ပေးကြပါကုန်။
 ခင်ဗျားတို့ကိုချစ်တဲ့

channko

ကိုရွှေဘနှင့်ဥစ္စာစောင့်မလေး

နှင်းတွေကတဖြောက်ဖြောက်နဲ့ မီးကင်းတဲ့ခေါင်မိုးပေါ် ကျသံကြားနေရပီ။
ဒီနှစ်ဆောင်းကတော်တော်လေးအေးတာကိုးဗျ။ ကင်းတဲ့ဘေးက ကြက်ခွပ်ပင်ကြီးအောက်မှာ
ထင်းတုံးကြီးကြီးကိုမီးဖိုထားပီး မီးဖိုဘေးပတ်ပတ်လည်မှာကျနေတို.ရပ်ကွက်ထဲကလူငယ်တွေ
ဝိုင်းပတ်ထိုင်ရင်းစကားပြောနေကြတာပေါ့။

သာရေးနာရေးမှာသုံးတဲ့ဂြော့ရည်သုတ်မတ်ခွက်ကိုယ်စီနဲ့.ရေခန်းကြမ်းခါးခါးပူပူကိုသောက်ရင်းစကားဝိုင်းကောင်း
နေကြတာညဉ့်တောင်တော်တော်နက်စပြုလာပီ။
စောစောဝိုင်းက ဂျပန်ခေတ်အတွေ့.အကြုံတွေပြောပြနေတဲ့လူကြီးတွေတောင်ပြန်အိပ်ကုန်ပီ။
ကျနော်တို့.ချာတိတ်တွေရယ်၊ လူလတ်ဝိုင်းတချို့.ရယ်ပဲကျန်ခဲ့ပီးစကားဝိုင်းဆက်နေကြတာပေါ့လေ။
ရောက်တတ်ရာရာတွေပြောရင်း တရွှေ့သရဲအတွေ့.အကြုံတွေဘယ်ကဘယ်လိုရောက်သွားမှန်းမသိပါဘူး။
တစ်ယောက်ပီးတစ်ယောက် သူ့ထက်ငါအတွေ့.အကြုံတွေဖလှယ်နေကြတာလေလမ်း
တွေကစုံလာရောဗျ။ ဟုတ်တာတွေရော၊မဟုတ်တာတွေရောစုံလာတော့
ဘယ်သူမှအပေါ့အပါးသွားချင်တာတောင်မထရဲတော့တဲ့အထိဖြစ်လာတယ်။

အထက ကျောင်းဝင်းထဲကကျောမှာအပေါက်ကြီးနဲ့.ကျောပေါက်စစ်သားသရဲတို့.၊ ဗောဓိကုန်းအတက်က
နှစ်ဆောင်ပြိုင်အိမ်ပျက်ကြီးရှိတဲ့ဝင်းထဲမှာ လပြည့်ညဆိုသီချင်းတအေးအေး
နဲ့.ထွက်ပီး က နေတတ်တဲ့ခြေထောင့်ကျိုးဖြစ်နေတဲ့အင်္ဂလိပ်မ...ဘိုမခြေကျိုးသရဲတို့.၊
ဗြိတိသျှခေတ်ကထဲကနာမည်ကျော်ခဲ့တဲ့ ကျနော်တို့.မြို့.ကအကျဉ်းထောင်ကြီးရဲ့.အုတ်ရိုးပေါ်လမ်းတက်
လျှောက်တာမြင်ရတဲ့ ထောင်ပိုင်ကြီးကတော်သရဲမတို့.
အဲ့လိုတွေပြောနေရင်းလူတွေအကုန်လုံးကနောက်ကျောမလုံသလိုဖြစ်ဖြစ်လာရော။
ညကလဲမှောင်ပိန်းလွန်းပီးနှင်းတွေကလည်းတဖွဲ
ဖွဲကျနေတာဆိုတော့အိမ်ပြန်ဖို့.တောင်ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲတွေးရင်းစိတ်ပူစပြုကုန်ပီ။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ...

တဟဲဟဲ.. ရယ်သံနဲ့.အတူလူတစ်ယောက် မီးဖိုကိုဝိုင်းဖွဲ့ထားတဲ့ကျနော်တို့.လူစုထဲကိုအတင်းတိုးဝင်လာတော့
အားလုံးလန့်.ဖြန်.ကုန်တယ်။

နဂိုက သစ်ကိုင်းလေတိုးလို.ဖျောက်ကနဲမြည်ရင်တောင် တုန်တဲ့အထိလန့်.နေကြတဲ့လူစုထဲ
ပုန်းကနဲဝင်ထိုင်လိုက်တော့စဉ်းစားတာကြည့်ကြတော့ဗျာ။ အလန့်.ပြေသွားလို.သေချာကြည့်လိုက်
မှ.. ကျနော်တို့.ရပ်ကွက်ထဲကလတ်လိုက်ကျော်ကြီးဖြစ်နေတယ်။

ကတ္တီပါစနဲ့.ချုပ်ထားတဲ့လောင်းကုတ်ရှည်ကြီးကိုပတ်လို.ဆံပင်ကပုတ်ထောက်၊

အသားအရည်ကတရုတ်စပ်မှန်းသိသာနေတယ်။မျက်လုံးကမှေးမှေးနဲ့.အဲ့ဒီခေတ်အခါက အရမ်းခေတ်စားနေတဲ့

ကွန်ဖူးမင်းသား ဘရူစ္စလီရုပ်မျိုး။(သူကလည်းမတူတူအောင်ကိုက်ဖမ်းနေတာပါ)

စကားပြောလိုက်ရင်ပါးစပ်ထဲကရွှေသွား ၂ချောင်းကလက်ကနဲလက်ကနဲ ဖြစ်သွားသေးတယ်။ ကိုရွှေဘ!!

လို.အားလုံးပါးစပ်ကအသံထွက်သွားကြတယ်။ သူတဟဲဟဲ ထပ်ရယ်လိုက်ပီး ...

ငါရောက်နေတာကြာပီဟ..မင်းတို့.ပြောနေတာတွေအကုန်ရပ်ပီးနားထောင်နေတာ..

မင်းတို့.သရဲဇာတ်လမ်းတွေက အာလူးတွေပါကွာ.. ...

အားလုံးမကျေမနပ်ဖြစ်သွားပေမယ့်ပြန်တော့မပြောရဲဘူး။ အဲ့ဒီအချိန်ကသူက၃၅-

၃၆လောက်ရှိနေတော့လူကြီးပေါ့လေ။ ပီးတော့ရပ်ကွက် ကာလသားခေါင်း၊ သဘောအင်မတန်ကောင်းသ

လောက်လက်ယဉ်တယ်လို့.နာမည်ကြီးကိုး။ အားလုံးတိတ်နေတာပေါ့။

မင်းတို့.ကျတ်တီးကုန်းဆိုတာကြားဖူးကြလား၊ကြုံဖူးသလား.. ငါမေးမယ်ဖြေကြ !! (အားလုံးတိတ်နေကြတယ်)

ညဗက်ကွာရွာတစ်ရွာကိုရောက်သွားမယ်..

ပွဲတွေလမ်းတွေလုပ်နေကြတာတွေ.မယ်..မင်းကဝင်ပီးပွဲတွေကြည့်..အိမ်တစ်အိမ်မှာတည်းနဲ့..စားသောက်..အိပ်ပျော်သွားပီးမနက်ရောက်တော့

လူသူမနီးတဲ့တောထဲက သင်းချိုင်းတစ်ခုရဲ့.အုတ်ဂူတစ်ခုပေါ်မှာမင်းခွေခွေလေးအိပ်နေတာတွေ.လိမ့်မယ်..

အေး!! အဲ့ဒါကျတ်တီးကုန်း..ဒါမှမဟုတ်ကျတ်ရွာလို့.ခေါ်တယ်..

ပရလောကသားတွေရဲ့.နေရာကိုရောက်သွားတာပေါ့လေ..

နောက်တစ်မျိုးရှိသေးတယ်.. အုတ်အစောင့် (ဥစ္စာစောင့်) ဆိုတာ..ဘုရားဌာပနာတို့.

သိုက်တို့.ကိုစောင့်ရတဲ့အစောင့်မျိုးကိုခေါ်တာ..တန်ခိုးလေးဘာလေးအထိုက်အလျောက်ရှိတော့လူ

ယောင်ဖန်ဆင်းနိုင်တယ်..လူ.လောကမှာမတော်တဆတွေ.ရလေ့ရှိတယ်....

ကိုရွှေဘကော..တွေ.ဖူးလားဗျ (လူငယ်တစ်ယောက်မေးလိုက်သံ)

ဟင်းဟင်း! တွေ.ဖူးရုံတင်ဘယ်ကမလဲတူတူတောင်အိပ်ဖူးသေးတယ်ဟ...

တူတူအိပ်တယ်ဆိုတာဘယ်လိုအိပ်တာလဲဗျာ!!

ဟာ! ဒီသူတောင်းစားလေးကလည်းအူတူတူနဲ့. ... တူတူအိပ်တယ်ဆိုတာ..

ငါအဲ့ဒီဥစ္စာစောင့်မလေးဆိုတာတွေ.ဖူးရုံတင်မကဘူး.. အုပ်တောင်အုပ်ခဲ့တာဟ..၂ချီတောင်တွယ်ခဲ့တာ..

အားလုံးမယုံသလိုမျက်နှာပေးနဲ့.ဖြစ်သွားပေမယ့်

ကိုရွှေဘဆိုတာနေရာတကာနဲ့.စပ်နေတော့ကာဟုတ်များဟုတ်နေမလားဆိုပီးဇဝေဇဝါမျက်နှာလေးတွေကိုယ်စီနဲ့.ဖြစ်ကုန်ရော။ ပီးတော့ဟုတ်

တာမဟုတ်တာအပထား ကိုရွှေဘကလေပစ်ရမယ်ဆို အမှုအရာလေးတွေဘာတွေနဲ့.ဆိုတော့

အညှီအဟောက်ဇာတ်လမ်းလေးတွေပါမှာပဲဆိုပီး မျှော်လင့်တကြီး သူပြောလာမှာကိုတိတ်တိတ်

လေးနေပီးမျှော်နေကြတာပေါ့။ အားလုံးနားထောင်ချင်နေကြတာသိသာနေတော့ ကိုရွှေဘ ကခပ်တည်တည်နဲ့.

လောင်းကုတ်ဘေးအိပ်ထဲက စကားဝါတံဆိပ်ဆေးပေါ့လိပ်ကလေးကိုထုတ်ပီး

မီးညှိရင်းဖွာနေပြန်တယ်(ဟန်လုပ်ပီးဂိုက်ထုတ်နေတာ)။ ၃-၄ဖွာလောက် ဆက်တိုက်ဖွာပီးမှ

လေသံခပ်အုပ်အုပ်နဲ့.စကားစပြောတယ်။

ဒီလိုကွ.. ငါအသက်၂၀ကျော်လောက်ကပေါ့.. ကျားပျံမကောက်ဆေးပေါ့လိပ်ခိုင်က အဖိုးကြီးဆုံးတော့

အသုဘမှာဖဲဝိုင်းအကြီးအကျယ်ဖြစ်ရောဆိုပါတော့.... ..

ဖဲဝိုင်းကရက်လည်တဲ့နေ့.အထိလူစည်ကားချက်ကကွာ..

ဟိုးဗမာပြေကအောက်သားတွေတောင်တက်လာပီးသူသေကိုယ်သေဆော်ကြတာပေါ့။

(အသားအရေညှိသောလူတွေကိုကျနော်တို့.အရပ်တွင်အောက်သား သို့.မဟုတ်ဗမာပြေသားလို့.ခေါ်ပါတယ်)

ငါလည်းဘယ်နေလိမ့်မလဲရှိတာအကုန်ထုတ်ပီးဆော်တာနေ့တိုင်းကိုကွဲတာဟေ့။

အိမ်ကလည်းပိုက်ဆံကုန်လို့မရတော့ဘူး။

အတယ်(သူ့အဖေတရုတ်ကြီး)ကလည်းငါဆိုက်ကပိုက်ဆံတွေခိုးခိုးပီးဖဲချနေတာရိပ်မိတော့အလစ်ကိုမပေးဘူးဖြစ်လ
၁တော့ ငါ့ရည်းစားအပျိုကြီးဆီ

ကပတ်ချွန်ချွန်နဲ့

ပိုက်ဆံတစ်ထောင်(ထိုခေတ်ကတော်တော်များပါသည်)ရယ်၊သူ့ဆွဲကြိုးရယ်ယူပီးအသုဘရက်မြောက်နေ့ညမှာ
ထပ်ပီးသွားချတာ..မကျေပွဲပေါ့လေ။

ဟိုကျောင်းဆရာမကြီးလား.. ကိုရွှေဘရည်းစားက..ဒေါ်နော်မူလေ ဝတုတ်တုတ်ကြီး..အသက်ကြီးနေပီဟီးဟီး
(အကြောင်းသိတဲ့ကျနော်ကဝင်နောက်လိုက်တယ်)

ဟေ့ကောင်!! ဖိုးသက်.. အေပေးလေး ... အဲ့ဒီတုံးကသူ့အသက်က၄၂-၄၃

ပဲရှိသေးတယ်..ပီးတော့ခုလိုပုံမဟုတ်ဘူး..တောင့်တောင့်တင်းတင်းလှတပတကြီး..ခုပြတ်သွားတာကြာပီ..တော်..
နင့်ပါးစပ်ပိတ်..

ပြောနေတာတောင်ဘယ်ရောက်ကုန်ပီလဲမသိဘူး။အေး!အဲ့ဒီနေ့ကသုံးပုံဖဲကကောင်းချက်ကွာ..ညဦးပိုင်းမှာတော်စ
တော်လေးထောင်း(နိုင်)နေတာကွ။၂သောင်းခွဲလောက်ရှိမယ်။ သိတယ်မလားငါ

တို့မြို့သားတွေအကြောင်း..ဘေးကနေဇက်ကြောဆွဲပေးမယ့်ကောင်နဲ့၊အရက်ငဲ့ပေးမယ့်ကောင်နဲ့၊ကိုရွှေဘကွဆို
ပီးမျက်နှာလိုအားရထိုင်အော်ပေးတဲ့ကောင်နဲ့ဘူဇာကြီးဖြစ်နေတာပေါ့ကွာ။

ဖဲကလည်းနိုင်လူကလည်းစိတ်ကြွလာတော့..အရက်ကိုတောင် အာမိရမ်သွားရှာခိုင်းပီးသောက်ကရော။

ဘီအီးတွေ၊မီးတောက်တွေလုံးဝမသောက်ဘူး။ ငွေသောင်းချီကိုင်ထားတဲ့ကောင်ကိုး။

အင်း.. ညာ၂နာရီကျော်လာတော့ မူးကလည်းမူးသွေးကလည်းကြွကြွဆိုတော့

တဖြေးဖြေးပြန်ကုန်လာတာနောက်ဆုံးအပျိုကြီးဆီကဖန်လာတဲ့ပိုက်ဆံကောဆွဲကြီးပါကုန်တဲ့အပြင်အိတ်ကပ်

ထဲမှာကျပ်တန်လေးတစ်ရွက်တောင်မကျန်တော့ဘူးကွာ။ ခုနက

ဘေးမှာဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတဲ့သူတောင်းစားတပည့်တပန်းတွေဆိုတာဘယ်ရောက်ကုန်မှန်းမသိတော့ဘူး။

ပိုက်ဆံမကျန်တော့

လို့ဝိုင်းပြင်လည်းရောက်နေပီ။ လူကလည်းတော်တော်လေးတွေနေပီ။

စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့အသုဘရှင်ညွှံ့ခံတဲ့ညလည်စာ ဆန်ပြုတ်ကလေးသောက်ပီးပြန်မယ်ပေါ့လေ။ ဒါနဲ့အောက်ထပ်ကို
ဆင်းလာတော့လှေခါးရင်းမှာချွတ်ထားတဲ့ငါ့မြင်းကြယ်ဖိနပ်မရှိတော့ဘူးကွ။ တောက်!!

ယိုးဒယားမြင်းကြယ်ဖိနပ်အစစ်ကလေးကွာ။ ပိုပီးဒေါက်ချင်စရာကောင်းတာက ညာဖက်တစ်ဖက်ထဲ

ပျောက်နေတာ၊ရှာတာလည်းနဲ့နေပီ။ မတွေ့လေဒေါက်လေပေါ့။

ဖဲရှုံးလို့စိတ်ညစ်လာတာဖိနပ်ပါပျောက်ပီးပြန်ရတော့မယ်ဆိုတော့သောက်ထားတဲ့အရက်ရှိန်ကြောင့်ဘယ်လောက်
ဒေါသ

ထွက်မလဲဆိုတာမင်းတို့ပဲတွေ့ကြည့်၊ဒါနဲ့ပဲ.. အိမ်ပေါ်ပြန်တက်ပီး အိမ်ရှင်ဆီကဘန်နီကြီး(ဂုန်လျှော်ကြီး)

ရှည်ရှည်တစ်ချောင်းလောက်တောင်းပီး အိမ်အောက်ကိုအသာလေးပြန်ဆင်း

လှေကားရင်းမှာရှိတဲ့ဖိနပ်တွေအားလုံးကိုညာဖက်တွေပဲရွေးပီးကြီးနဲ့ထိုင်သီ၊

ကိုယ်မှာလွယ်၊ပုဆိုးခြုံပြီးအသာလစ်ထွက်လာတာဟေ့။

ဘာလုပ်တာလဲ..ကိုရွှေဘဟာက? (ချာတိတ်တစ်ယောက်ထမေးလိုက်သံ)

ဘာလုပ်ရမလဲ..လက်စားချေတာလေ..အကုန်မြစ်ထဲသွားမျှောမလို. ခိုးလာတာ၊

ဖဲရိုက်တဲ့လူအတူတူချင်းငါကဖဲလဲရုံးသေးဖိနပ်လည်းတစ်ယောက်ထဲပျောက်တော့မတရားဘူးထင်လို့.

ဟားဟားဟား!! (အားလုံးရယ်သံ)

အဟီး.. မနက်မိုးလင်းရင်ဖဲဝိုင်းကလူမှန်သမျှ ..

ဘယ်ဖက်တစ်ဖက်ပဲရှိတဲ့ဖိနပ်ကိုစီးပီးအိမ်ပြန်နေတာကိုမြင်ယောင်ကြည့်ရင်းငါ့မှာတစ်ခွံခွံနဲ့.ပေါ့

အဲ့ဒီဖိနပ်တွေက-မလောက်ကိုလွယ်ပီးပြန်လာတာ ကမ်းနားလမ်းဖက်ရောက်လာရောဆိုပါတော့ကွာ။

ကုတ္တီပင်တန်းအုပ်အုပ်တွေအဆုံးမှာ

ဘုရားငုတ်တိုကမ်းပါးရှိတယ်မလား..အေးအဲ့သည့်ကုန်းပေါ်တက်သွားရောဆိုပါတော့။

ပုံမှန်အချိန်ဆိုဘယ်တက်ရဲပါ့မလဲ မင်းတို့.သိတဲ့အတိုင်းအဲ့ဒီနေရာ

ကနာမည်ကြီး။ (ဘုရားငုတ်တိုကမ်းပါးမှာမြစ်ပေါ်တွင်မေးတင်ထားသော စေတီပျက်အတော်များများရှိသောနေရာ၊

တချိန်ကအကြီးအကျယ်တိုက်ပွဲဖြစ်ခဲ့ဖူးပီးလူအတော်များများသေခဲ့သည့်

နေရာဟုသိကြသည့်အပြင်လပြည့်ညများတွင်စောင်းတီးနေသော ဥစ္စာစောင့်မများကိုမြင်ရသည်၊

ဘုရားဌာပနာစောင့်ဘီလူးသဘက်များဖမ်းစားသည်၊ တစ္ဆေမြှောက်သည်ဟုအလွန်နာမည်

ကျော်သောနေရာ)ငါလည်းသောက်ထားတဲ့အရှိန်နဲ့.ဆိုတော့ မကြောက်ဘူးဆရာ၊လောလောဆယ်ဒီဖိနပ်တွေကို

မြစ်ထဲပစ်ဖို့.အရေးကြီးတာလည်းပါတာပေါ့။ ဘုရားကုန်းကသိတဲ့အတိုင်း

ဂျာမနီခြုံတွေထူတော့ ငါလည်းအတင်းတိုးရင်းနဲ့.မြစ်ကမ်းပါးအစွန်းကိုရောက်သွားရောဗျ။ ကမ်းပါးအစွန်းက

ကုတ္တီပင်ကြီးခြေရင်းကနေဖိနပ်အတွဲကြီး ကိုအားနဲ့.မြစ်ထဲလွှဲပီးပစ်လိုက်တာ

ရေထဲပုန်းကန်ကျသွားသံကြားရတော့မှပြန်မယ်ဆိုပီး အလှည့်မှာ စေတီပျက်နှစ်ခုကြားထဲက အုတ်ခုံကြီးပေါ်မှာ

ဆံပင်ဖားလျားချထားတဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ထိုင်နေပါရောလားဗျာ။ အရက်မူး

နေတာတောင်ပြေသလိုဖြစ်သွားတယ်ဟ။ ဆံပင်တွေတောင်ထောင်လာသလိုပဲ။

တခြားလမ်းလှည့်ပီးပြေးရအောင်ကလည်း မင်းတို့.သိတဲ့အတိုင်း နောက်မှာကမ်းပါးအမြင့်ကြီး၊ ဘေး၂ဖက်က

ခြုံတွေကလည်းတိုးလို့.မပေါက်တတ်။ ဒီစေတီငုတ်တိုနှစ်ခုအလယ်ကနေပဲထွက်လို့.ရမှာကို အဲ့ဒီဥစ္စာစောင့်မက

ပိတ်ပီးထိုင်နေတော့ ငါ့မှာဒူးတဆတ်ဆတ်တုန်ပီး ကြောက်လိုက်တာကွာ။

ရုတ်တရက်ကိုရွှေဘစကားပြောတာရပ်သွားပီး ကျနော်လက်ထဲကရေခွေးခွက်ကိုလှမ်းယူပီး

တဝှပ်ဝှပ်မော့သောက်နေတယ်။

ဒါသူ့.သောက်ကျင့်လေ။ အားလုံးစိတ်ဝင်စားမှုမြင့်လာမိအဲ့လိုပဲ။ သောက်ပီးမှဆေးပေါ့လိပ်ကိုဆက်ဖွာနေတယ်။

ဘာမှတော့ဆက်မပြောသေးဘူး။ မီးဖိုဘေးမှာဝိုင်းထိုင်နေကြတဲ့လူတွေကလည်း

တိတ်ဆိတ်လို့.။ ကိုရွှေဘရဲ့. လေကလည်းသိတယ်မလား။စပီဆိုတာနဲ့.အမူအရာတွေဘာတွေနဲ့.ပြောတာကိုး။

ဖဲဝိုင်းကိစ္စတွေ၊ဖိနပ်တွေခိုးပီးလွယ်ယူလာတာတွေပြောတုံးကတဟီးဟီးနဲ့.အားလုံးသ

ဘောတွေကျနေရာကခုလိုသည်းထိတ်ရင်ဖိုခန်းရောက်လာတော့အားလုံးငြိမ်သက်လို့.ပေါ့။ ဟိုမှာက

ဥစ္စာစောင့်မနဲ့.ပက်ပင်းတွေ.နေပီဆိုတာကိုးဗျ။ ကိုယ်တွေသာဆိုဘယ်လိုလုပ်ရပါ့မလဲတွေ့ရင်း

ကြောက်စိတ်တွေဝင်လာတာပျ။ ဒီကြားထဲ ခပ်လှမ်းလှမ်းဘုန်းကြီးကျောင်းဝင်းထဲမှာမွေးထားတဲ့
ခွေးအုပ်လိုက်ကြီးကလည်း တစ်ခုခုမြင်လိုက်သလို အူး ...ပူ..ပူ .. ဆိုပီးအုပ်လိုက်ထအူလိုက်တော့
အားလုံးတုန်ကုန်ရော။ ခွေးအူသံတွေတိတ်သွားတော့ မီးကင်းတဲရဲ့အမိုးသွပ်ပြားပေါ်
နှင်းတွေတဖြောက်ဖြောက်ကျနေသံကလွဲပီးအကုန်တိတ်ဆိတ်သွားပြန်ရော။ အဲ့ဒီတော့မှကိုရွှေဘသက်ပြင်း
ချသံ ဟင်းကနဲကြားလိုက်ရပီး စကားဆက်ပြောတယ်... ..

ငါမကြောက်တတ်တာမင်းတို့.သိပါတယ်။ လက်ပံတန်းမှာဘုရားပွဲလုပ်တုံးက အဲ့ဒီရွာက
ကောင်တွေသဝယောက်လောက်စားရှည်တွေနဲ့.ဝိုင်းခုတ်တာငါနဲ့.ချီးဗူး၂ယောက်ထဲဝါးဆစ်ပိတ်တွေနဲ့.
ထွက်မပြေးပဲခံချလာတာမင်းတို့.သိပီးသားပဲလေ။(ကိုယ်ရည်သွေးတာဒင်း
ဒါပေမယ့်တကယ်လည်းဟုတ်ပါတယ်)ဒါပေမယ့်ခုဟာက မတူဘူး။
သူသေကိုယ်သေချလိုက်ရအောင်လူမှမဟုတ်တာကိုး။
အခြေနေကလည်းခုနကငါပြောခဲ့သလိုပဲပြေးပေါက်ရယ်လို့.မရှိတော့ဘူးဟ။
ကောင်းကင်မှာလည်းလကလေးမှမသာ၊ကြယ်ရောင်ပျိုးပျိုးပျက်ပျက်မှာ သေချာစိုက်ကြည့်လိုက်တော့တကယ်ပျ။
ဥစ္စာစောင့်မဆိုတာ သိသာတယ်။ ဆံပင်ဖားလျားချလို.ဒါပေမယ့်မင်းတို့.ငါတို့.ကြားဖူးသလို
အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံတော့မဝတ်ထားဘူးဆရာ။ တစ်ကိုယ်လုံးအဖြူဆွတ်ဆွတ်နဲ့.ဟ။ ဘုရားစာတွေ
ဘာတွေဆိုတာကလည်းအကုန်မေ့ကုန်ပီ။ ငါ့အတွင်းခံအင်းကျီ အိပ်ကပ်ထဲမှာ
ရွှေရင်ကျော်ဂိုဏ်းဝင်တုံးကရထားတဲ့ အင်းကွက်ချထားတဲ့ ပိုက်ဆံလေးငါးကျပ်တန်အပြာလေးကိုသတိရလို့.နှိုက်
ကြည့်သေးတယ်။ သရဲသဘက်နိုင်တယ်လို့.ပြောတာကိုး။ မရှိတော့ဘူးဟ..ခုနကဖဲဝိုင်းမှာ
ယူပီးဖဲရိုက်ရုံပစ်လိုက်တာနေမှာ။ ဒါနဲ့.ငါလည်းဝိညာဉ်အနှုတ်ခံရမလား၊ သိုက်စောင့်ဘီလူးပဲခေါ်
လိုက်မလားဆိုပီးလက်အုပ်ကလေးချီပီးအနားကပ်သွားရောဆိုပါတော့။

မောင်တော်!! တဲ့..

စကားလှမ်းပြောတော့ငါလည်းလန့်.သွားတာပေါ့။ ဥစ္စာစောင့်မက
အဲ့ဒီ၂ပေခွဲလောက်ရှိတဲ့အုတ်ခုံလေးပေါ်ကနေမထပဲပြောနေတာဟေ့ကောင်ရေ။ မောင်တော်နမတော့်ကို
မမှတ်မိဘူးလားတဲ့။
ငါလည်းအူကြောင်ကြောင်နဲ့.ဟုတ်ကဲ့မတွေ့.တာကြာလို့.ပါဆိုပီးယောင်ပီးပြောလိုက်မိသေးတယ်။
အဲ့ဒါကိုအဲ့ဒီဥစ္စာစောင့်မက
တစ်ခပ်ခပ်နဲ့.သဘောတွေကျနေသေးတယ်ပျ။ငါလည်းကြောက်စိတ်တော့နည်းနည်းလျှော့သွားတယ်ဟ။
ဒါမျိုးကမင်းတို့.လည်းကြားဖူးပါတယ်။
သိုက်အစောင့်တွေဘာတွေကသဘောကျရင်ရွှေမန်ကျည်းသီးတောင့်တွေပေးသွားတယ်ဆိုတာမျိုးတွေလေ။
ဒီတော့ငါလည်းကြောက်ပေမယ့်မီးစင်ကြည့်ကမယ်ပေါ့။ အနားကိုပိုတိုးကပ်လိုက်
တော့ဟေ့ကောင်ရေ.. ချောချောလှလှလေးပျ။ နှာတံလေးကချွန်ချွန်လေး မျက်နှာကခပ်သွယ်သွယ်လေးနဲ့.
မျက်လုံးဝိုင်းစက်စက်ကလေးနဲ့.ပျ။ ကြည့်ရတာရှမ်းမကွ။ သေချာတယ်ရှမ်းဥစ္စာစောင့်မ။
ပြုံးပြုံးလေးလုပ်ရင်းထလာပီး

နန်းကြာဖြူဆိုတဲ့ အသံကြားတာနဲ့ ကျနော်တို့နားထောင်နေတဲ့လူတွေအကုန်လုံးရင်ထိတ်ကုန်တယ်ဗျ။
ဒီလိုလေ.. နန်းကြာဖြူဆိုတာ ကျနော်တို့မြို့မှာနာမည်မှာအင်မတန်နာမည်ကျော်တဲ့ ဥစ္စာစောင့်မလေ။
ပါးစပ်ရာဇဝင်တွေအများကြီးရှိတာပေါ့လေ။ မြို့အဝင်ကနေခြင်းလှည်းငါးစီးပီးဘုရားငုတ်တို
နားရောက်တော့ပျောက်သွားတာတို့၊ ညဖက်ဗယာကြော်လိုက်ရောင်းတဲ့
ကုလားကိုရွှေဒင်္ဂါးပြားတွေနဲ့ဗယာကြော်ဝယ်စားတာတို့အစရှိသဖြင့်ပေါ့လေ။
ခင်ဗျားတို့မြို့တွေမှာရှိခဲ့ဖူးတဲ့ထူးခြားနား
ဥစ္စာစောင့်ပုံပြင်တွေလိုပါပဲ။ တစ်ခုပဲကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ဖြစ်ဖူးတာက.. ကျနော်တို့ငယ်ငယ်က
တက္ကသိုလ်တက်ပီးပြန်လာတဲ့လူငယ်တစ်ယောက်ဗျာ၊ အဲ့ဒီခေတ်ကသိတယ်မလား စက်မှုတက္ကသိုလ်ဆိုတာ R.I.T
တစ်ခုပဲရှိတဲ့ခေတ်ဆိုတော့ တစ်မြို့လုံးမှာ ထင်ပေါ်နေတဲ့ လူငယ်မျိုးပေါ့။ အဲ့ဒီကောင်က
ခေတ်ပညာတတ်ဘာညာဆိုပီး ဘုရားငုတ်တိုနားသွားသွားတိုင်တာ လပြည့်
ညမှာစောင်းထွက်တီးတဲ့ နန်းကြာဖြူနဲ့ကြိုက်ရောဆိုပဲ။ တဖြေးဖြေး
လူတွေသတိထားမိလာတော့သူ့အိမ်ကလည်းစိုးရိမ်လာတာပေါ့။
ညဖက်ဆိုဘုရားငုတ်တိုဖက်လစ်လစ်သွားတာလေ။ တရက်ကျတော့ ညဖက်ကြီး အဲ့ဒီလူ ပူးပူးဝါးဝါးတွေ
အော်ရင်းဘုရားငုတ်တိုဖက်ကပြေးလာတာလူတွေဝိုင်းဖမ်းပီးချုပ်ထားရတယ်။
ပါးစပ်ကလည်းဘာတွေအော်လို့အော်မှန်းမသိ။ ကျောကရှုပ်အင်းကျီကလည်းစုတ်ပြီပီး လက်ဝါးရာမဲ့ကြီး
အပြားလိုက်ထင်နေတယ်ဆိုပဲဗျ။ နန်းကြာဖြူဆို သွားတာအထိန်းတော်
ဘီလူးနဲ့တွေ့သွားတယ်ဘာညာတော့ပြောကြတာပဲလေ။အဲ့ဒီလူ
လည်းသွက်သွက်ခါအောင်ရှူးပီး နန်းကြာဖြူ ရေ..ဘာညာတွေလျှောက်အော်တော့ နောက်ဆုံး
အခန်းထဲမှာသံကြိုးနဲ့ချည်ထားရတဲ့အဆင့်ရောက်ပီး မစားနိုင်မအိပ်နိုင်နဲ့သေသွားရှာတယ်။
ခုနားထောင်နေတဲ့ဖတ်လမ်းထဲမှာ ကျနော်တို့ကိုရွှေဘနဲ့ ထိပ်တိုက်တိုးနေပီကောဗျ။
ထစ်ကနဲဆိုရိုက်မယ်ခုတ်မယ်ဆိုတဲ့တစ်မြို့လုံးကရှိန်တဲ့ လူမိုက်နဲ့တစ်မြို့လုံးက ကြောက်ကြတဲ့
ဥစ္စာစောင့်မတွေနေပီလေ။ အားလုံးဖတ်ရိုန်တက်နေပီဗျာ။ သက်ပြင်းလေးတွေခိုးချပီး
ကိုရွှေဘမျက်နှာကိုအားလုံးငေးပီးနားထောင်နေကြတယ်။ ကိုရွှေဘဆက်ပြောတယ်... ..
ငါလည်းဍုန်နစ်လောက်လှုပ်တောင်မလှုပ်ရဲဘူးဟ..တောင့်တောင့်ကြီးရပ်နေမိတာပေါ့လေ..
ဥစ္စာစောင့်မလာဖက်ထားတာရယ်..ဘယ်ချိန်အထိန်းတော်ဘီလူးထွက်လာပီးငါ့ကို
ရိုက်မလဲဆိုပီးလန့်နေတာရယ်လူကိုသေးပါမတတ်ပဲငါ့ကောင်တွေရေ။ နည်းနည်းကြာလာတော့ အဲ့ဥစ္စာစောင့်
မကငါ့ကိုဖက်ထားပီး စကားတွေတတွတ်တွတ်ပြောတော့ပဲဟ။
မောင်တော်ရယ်..နမတော်ကမောင့်တော့်ကိုစောင့်နေတာ နှစ်တွေရာချီနေပါပီဘာညာတွေပေါ့..
ပြောရင်းငါ့ရင်ဘတ်တွေကိုဟို
ပွတ်ဒီပွတ်လုပ်စပြုလာတယ်..ပထမတော့ကြောက်နေတာ..ကြာလာတော့
အေပေးငါလည်းသောက်ကျင့်ကတန်တန်ဆိုတော့ ိး တောင်ချင်သလိုဖြစ်လာတယ်ဟ..ဟီးဟီး ..
ဒါနဲ့မသိမသာလေးကောင်မ ဖင်တွေဘာတွေကို ကိုင်ပေးလိုက်တော့.. အမယ်..မောင်တော်မောင်တော်ဆိုပီး
ဖီးလ်တောင်တက်ပြုလာတော့ငါလည်း မထူးဘူးကွာ ဆိုပီးအကုန်လျှောက်နှိုက်ဖို့

ကြိုးစားတော့တာပေါ့။ သူ့ကိုယ်ပေါ်ရုံထားတဲ့ အဝတ်ဖြူအောက်ကို ငါလက်နှိုက်ကြည့်တော့ ဟာ...
ဘော်လီလည်းမပါဘူးဟ ...

ကိုရွှေဘ ဥစ္စာစောင့်မက...ဘော်လီဝတ်မလားဗျ!!

မဟုတ်ကောင်!! ငါစကားပြောနေရင်ဖြတ်မပြောနဲ့ ငါလည်းဘယ်သိမလဲကွ။

ဘော်လီဖြစ်ဖြစ်၊ရှင်မီးဖြစ်ဖြစ်ကွာကဲ... ဘာမှအခုအခံမပါတာကိုပြောချင်တာ။ နိ.ကြီးတွေက
ရှောက်ပန်းသီးအငယ်စားလောက်ရှိတယ်ဟ။ ထွားထွားကြီးတွေဗျ။ ငါလည်း အကုန်လျှောက်ကိုင်
ပီးသူ့ဝတ်ရုံဖြူဖြူကြီး ကိုချွတ်ပလိုက်ရောဆိုပါတော့။ အောက်ကလည်းဘာမှမပါဘူးဟေ့။ ဒီတော့
ဖင်တုံးလုံးဖြစ်နေပီ။ ငါကတော့ပုဆိုးကိုစလွယ်သိုင်းပလိုက်တယ်ကွာ ဘာမှမချွတ်ဘူး။ ကြာပါ
တယ်ဆိုပီးကောင်မကို အုတ်ခုံပေါ်တွန်းလှဲလိုက်ပီး သူ့ ဘောက်ဖုတ်မှာငါ့ ခိုး ကိုတွေပီးဆောင့်ချပလိုက်တော့..
အမလေး မောင်တော်..ဖြေးဖြေးလုပ်ပါ..ဆိုပီး အော်တယ်ဗျ။ ဟ..မထင်ရဘူးနော်
ဥစ္စာစောင့်မဆိုတော့ တန်ခိုးတွေဘာတွေနဲ့ များအပျိုပြန်လုပ်ထားလားမသိဘူး။
ကျပ်နေတာပဲသူ့ပစ္စည်းကမနည်းကိုသွင်းရတယ်ဆရာ။ ငါလည်းမူးကြောင်မူးကြောင်နဲ့ အုတ်ခုံပေါ်သူ့ကိုပက်
လက်တွန်းတင်ပီး ခူးကွေးပီးမတ်တပ်ကိုဆော်တော့တာဟေ့။ နိ.ထွားထွားကြီးတွေစုံကိုင်ပီး ပိတ်ပိတ်ဆောင့်တာ..
ဘုရားငုတ်တိုတိုကလုံး ဥစ္စာစောင့်မအော်သံကိုဆူညံနေတာပဲဟီးဟီး... ..

ကျနော်ပြောသလိုပဲ ကိုရွှေဘကစကားပြောရင်အမူအရာလေးနဲ့ပြောတော့ ...

ခုပြောနေတဲ့အခါမှာ ကို လက်ဟန်ခြေဟန်တွေပါလာပီ။ ကျနော်တို့မီးဖိုခန်းမှာချထားတဲ့ ထင်းစည်းကြီး
ကိုတက်ခွပီး သရုပ်ပါဖော်ပြနေတော့ကျနော်တို့နားထောင်နေတဲ့လူတွေမှာတံထွေးတွေတောင်မျိုချမိတယ်ဗျ။
သူ့လေသံကလည်း ပီပြင်တာကိုး ဥစ္စာစောင့်မ အော်သံတွေဘာတွေပါ အော်ပြနေတာ.. မောင်
တော်ရဲ့ဘာညာတွေဆိုတော့...လူပျိုပေါက်လေးတွေဖြစ်တဲ့ကျနော်တို့မှာဖီးလ်တွေဘာတွေတောင်တက်လာတယ်
လေ။

ဒါနဲ့ငါလည်းတစ်ချီပီးသွားရောဆိုပါတော့ကွာ...

အမယ်.. လစ်ဖိုမပြင်နဲ့ဆရာ။ ကောင်မကငါပီးသွားလို့ပုဆိုးပြင်ဝတ်နေတာတောင် အတင်းလှမ်းဖက်ပီး
နွဲ့နေသေးတာဟ။ မောင်တော်ရေ..ချစ်တယ်ဘာညာနဲ့တတွတ်တွတ်ပြောနေတုံး။
အမှန်ကငါလည်းလစ်ချင်နေပီ။ ဒါကိုကောင်မကပုံမပေါ်သေးဘူး။ ငါ့ပစ္စည်းလာကိုင်ပီး ွင်းထုပေးနေသေးတယ်။
ဟီးဟီး ... ဒီလောက်လာဆွပေးနေတော့ ငါလည်းလူငယ်ဘဝဆိုတော့ပြန်ထ
လာပီးထပ်ဆော်မိပြန်တာပေါ့ကွာ။ နောက်တစ်ချီ..အမယ်..

လေးဘက်တောင်ထောက်ပေးလိုက်သေးတယ်ဗျ။

မှတ်ထားရွှေဘတဲ့..ဥစ္စာစောင့်မကိုတောင်လေးဘက်ထောက်ပီးဖင်ထောင်ဆော်လာတာဟဲဟဲ။

အရက်ရှိန်လေးကလည်းပါတော့..ကောင်းလိုက်တာကွာဆွေမျိုးကိုမေ့ကရောဆိုပါတော့။

သူ့အိုးကားကားကြီးတွေစုံကိုင်ပီး သမပလိုက်တာဟေ့။

ဒုတိယအချီကနည်းနည်းကြာတော့ပီးသွားတာနဲ့လူလဲနည်းနည်းဟိုက်သွားလို့

အုတ်ခုံပေါ်တက်အိပ်နေလိုက်တယ်။ဥစ္စာစောင့်မပေါင်

ကိုခေါင်းလေးအုံးလို့ပေါ့။ အင်း..လူလည်းခဏဆိုပီးမှိန်းလိုက်တာ သတိရတော့ မိုးစင်စင်လင်းနေပီ။

ဟိုဥစ္စာစောင့်မလည်း မရှိတော့ဘူး။ ကမ်းနားလမ်းက လမ်းသွားလမ်းလာတွေကလည်း
ဘုရားငုတ်တိုကုန်းပေါ်က ဝေလီဝေလင်းကြီးဆင်းချလာတဲ့ငါ့ကိုတအံ့တကြီး ဝိုင်းကြည့်လို့ပေါ့လေ။

ကိုရွှေဘဟာက မူးပီးအိပ်ပျော်နေတာနေမှာပါ !! အိပ်မက်လိုလိုဘာလိုလိုကြီး..

ချီး!! မဟုတ်ဘူးဟ.. ငါအိမ်ပြန်ရောက်တော့ သေးပေါက်တာ ငါ့ပစ္စည်းထိပ်မှာကြိမ်းနေတာငါသိတာပေါ့ဟ
ဥစ္စာစောင့်မ ကိုပါကင်ဖွင့်လာတာသေချာတယ်ဟေ့ကောင်ရေ။ အိမ်ပြန်ရောက်တော့ အဘိုးကြီးကညောင်နေလို့
ငါတို့လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ နံပြားတွေဘာတွေဝင်ရိုက်နေလိုက်သေးတယ်။

နေ့လည်လောက်ကြမှလင်းလင်းချင်းချင်း ဘုရားငုတ်တိုကိုတစ်ခါပြန်ပီး ဟိုရှာဒီရှာ လျှောက်ကြည့်သေးတယ်။
တစ်ခုခုများသဲလွန်စရာမလားလို့ပေါ့လေ။

နန်းကြာဖြူတို့ဘာတို့ကမ္မည်းထိုးထားတဲ့ အုတ်ဂူအပျက်လေးဘာလေးမတွေ့ဘူးလားဗျာ?
တွေ့ဘူးဟ..ခြေရာလက်ရာဘာမှမကျန်တာဟ..

ဒါနဲ့ငါလည်းစိတ်ပျက်သွားရော။ နောက်နေ့တွေလည်းညဖက်သွားသွားပီးစောင့်သေးတယ်။

ဪ! ကိုရွှေဘတို့များ သိုက်စောင့်တွေဘာတွေတောင်မကြောက်ဘူး နာထတာ..နာထတာ..ဟားဟား
ဟီး..မင်းတို့မအုပ်ဖူးလို့ပါလေ..ဒီလောက်မိုက်တဲ့အဖုတ်ငါတွေမကြုံဖူးဘူးဆရာ
ဒါပဲလား..ကိုရွှေဘဇာတ်လမ်းက??

မဟုတ်ဘူးဟ..ဆက်ရန်ကျန်သေးတယ်..

ဒီလိုပဲငါလည်းတမိုင်တလှည့်လုပ်ပီး နန်းကြာဖြူကိုလွမ်းနေတာ.. တရက်ကြတော့ငါတို့အိမ်က
ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာမနက်အာရုဏ်ဆွမ်းကပ်ဖို့ပြင်ရောဟေ့

ဆွမ်းကပ်မှာကမနက်စောစောဆိုတော့ မုန့်တီသုတ်ပေါ့လေ။

နက်ဖန်မနက်ကပ်မှာဆိုဒီနေ့ညဖက်မှာ
အတယ်(သူ့အဖေတရုတ်ကြီး)ကငါ့ကိုမုန့်ဖတ်တွေသွားသယ်ခိုင်းတော့ငါလည်း
ကမ်းနားလမ်းမုန့်တီဖိုကိုကြိမ်ခြင်းလေးဆွဲပီးထွက်လာခဲ့တာပေါ့။ညဖက်
စနာရီလောက်ပေါ့။ မုန့်တီဖိုထဲမှာ မုန့်ဖတ်တွေချိန်တွယ်ပိုက်ဆံလည်းရှင်းပီးပြန်ထွက်ခါနီးကျတော့
မုန့်တီဖိုပိုင်ရှင်ရဲ့သမီးအလတ်မက လှေခါးကနေပြေးဆင်းလာပီး မောင်တော်ရဲ့မောင်တော်
ဆိုပီးငါ့ကိုပြေးဖက်ရောဗျ။

သူ့အဖေအမေတွေကလည်းဝိုင်းဆွဲကြတာပေါ့ကွာ။ရုန်းရင်းဆန်ခတ်တွေဖြစ်ကုန်တာပေါ့လေ။

ဟာ! နန်းကြာဖြူ ဝင်ပူးတာပေါ့.. ကြောက်စရာကောင်းလိုက်တာ.. (ချာတိတ်တစ်ယောက်ရေရွတ်လိုက်သံ)
ဟင်း!!! (ကိုရွှေဘသက်ပြင်းချသံ)

ကိုရွှေဘကလည်းညံ့ပျံ့ဗျာ.. အဲ့လိုဝင်ပူးကပ်ပီးစကားပြောရင်း ..

ဘယ်နေ့ဘယ်ချိန်ဘယ်နေရာမှာထပ်တွေ့မယ်ဆိုပီး ထပ်ဒိတ်လိုက်ရမှာ..

အင်း!!! (စိတ်မပါသောအသံဖြင့်)

ကိုရွှေဘ..အဲ့ဒီကမ်းနားလမ်းမုန့်တီဖိုက အလတ်မဆိုတာ
လွန်ခဲ့တဲ့ရှုနစ်လောက်ကဆုံးသွားတဲ့တစ်ယောက်လားဗျ (ကျနော်ဝင်မေးလိုက်သံ)
ဟုတ်ပျံ့ဗျာ!!

ရေနွေးမောသောက်လိုက်နေတဲ့ကျနော်ဖွီးကနဲ့ဖြစ်သွားပီး တစ်ယောက်ထဲအော်ရယ်နေမိတယ်။
ကျန်တဲ့ချာတိတ်တွေကအူကြောင်ကြောင်နဲ့ကျနော်ကိုမေးငေါတယ်။ဘာဖြစ်တာလဲပေါ့လေ။
စိတ်မသက်မသာမျက်နှာနဲ့ကိုရွှေဘက ဆက်ပြောတယ်။ မင်းတို့ကတော့ငယ်သေးတော့ဘယ်မှတ်မိမလဲ။
ဟိုကောင်ဖိုးသက်ကတော့ သိတတ်တဲ့အရွယ်ရောက်နေပြီပြောပြလိုက်တော့ကွာ။
ကျနော်ကမနဲအောင့်အီးထားရတဲ့အသံနဲ့အားလုံးကိုရှင်းပြနေမိတယ်။

အဲ့ဒီကမ်းနားလမ်းမုန့်တီဖိုကအလတ်မဆိုတာ မွေးကထဲက ကျပ်မပြည့်ဘူးလေ..ဟားဟား..
ပီးတော့လင်တရူးလိုလိုဘာလိုလိုနဲ့ငါတို့ငယ်ငယ်ကမြို့ထဲမှာ အဝတ်မပါပဲလျှောက်လျှောက်
ပြေးနေလို့လိုက်လိုက်ဖမ်းရတဲ့ဟာမျိုးကြီး။ တော်တော်ပေါက်ကရပြောတဲ့ကိုရွှေဘ..နန်းကြာဖြူက
ဆံပင်ဖားလျားလေးချလိုတဲ့ ... ဟိုအရူးမကဖြင့်ဆံပင်ကကျိုတို့ကျဲတဲ့..ရှောက်ပန်းသီးအ
ငယ်စားလောက်ရှိတဲ့နို့ကြီးတွေတဲ့..ဟိုကဖြင့်ပိန်ကပ်ကပ်ကြီး..ခွံခွံ.. ပီးတော့ဘာတဲ့နာတံချွန်ချွန်လေးတဲ့
ဟားဟား.. မွေးရာပါနာခေါင်းအထဲကိုခွက်နေတာဟေ့။ ဘယ်လောက်များမူးနေခဲ့လဲ
မသိဘူးကိုရွှေဘတို့ကတော့..ဒီရုပ်ကြီးကိုများ နန်းကြာဖြူဆိုပီးတွယ်ခဲ့သေးသတဲ့။

ဟားဟားဟားဟား!!! (အားလုံးပတ်ထုတ်မရအောင်ရယ်ကုန်ကြတယ်)
ရယ်သံတွေစဲသွားမှရှက်ပဲပဲမျက်နှာနဲ့ကိုရွှေဘဆက်ပြောတယ်။

စစချင်းတော့အဲ့ဒီကောင်မလေးခါးကနေပြေးဖက်တာ ငါလည်းကြောင်နေတာဟေ့။
မင်းတို့ပြောသလိုပဲ..နန်းကြာဖြူများဝင်ပူးသလားပေါ့.. ဘယ်ဟုတ်မလဲ.. သူ့လက်တွေကငဲ့ငွေးကိုဖမ်း
ကိုင်ပီးမောင်တော်ရေ..မောင်ရေလို တစာစာပြောမှ ဟိုက်! ဒါဟိုနေ့ညကငါတွယ်ခဲ့တဲ့ဟာဆိုတာသေချာသွားလို့
အတင်းရုန်းမုန့်တီဖတ်ခြင်းလေးပြေးကောက်ကိုင်ပီး လစ်တော့တာပေါ့ကွာ။
လူကိုမှရှက်လိုက်တာ။ မတော်တဆဒီကောင်မ ပြောတာတွေအဟုတ်ပါဆိုတာ
သူ့အိမ်ကလူတွေသိသွားလို့ကတော့ ငါ့မှာအရူးမလင်လုပ်ရမယ့်ကိန်းဟာ!!

ဟားဟားဟားဟား!!!
အဲ့ဒီညကသူ့အိမ်ကအလစ်မှာထွက်လာပီး ဘုရားငုတ်တိုမှာလာထိုင်နေပုံပေါ်ပါတယ်ကွာ..
ဒီနန်းကြာဖြူဆိုတဲ့ကိစ္စကလည်း လူတိုင်းပြောဖူးတော့ ဒီအရူးမနန်းကြာဖြူဂိုက်ဖမ်းပီး ငါ့ကိုအုပ်
သွားတာနေမှာ... ..

သူ့ခြံထားတဲ့ အဝတ်ဖြူဆိုတာကြီးကလည်းနောက်မှငါပြန်တွေ့မိတာ မုန့်တီစစ်တဲ့အခါဇကာလုပ်တဲ့
အဝတ်စအဖြူကြီးပါ..ဒါကြောင့်အဲ့ဒီညက ငါ့စိတ်ထဲမှာ ဆန်အပုတ်ခံတဲ့အနံ့ရနေပါလားလို့ ဟီးဟီး..

ကမ်းနားလမ်းကိုနှစ်ပေါက်အောင်ဖြတ်သွားဖြတ်လာမလုပ်ရဲတော့တာဟေ့...
အားလုံး တပါးပါးပွဲကျနေကြတာရပ်သွားတော့.. ကျနော်ကစကားစလိုက်တယ်။ စပြောလိုက်ရင်တော့အဟုတ်ကြီး
ငါတို့ကိုရွှေဘကတော့နောက်ဆုံးကျရင် အဖျားရှူးရှူးသွားတာ။ ကျနော်တို့
မှာဖြင့်ဥစ္စာစောင့်မလေးကို တွယ်တဲ့အခန်းပြောနေတုံးကဖီးလ်တွေတက်လိုက်ရတယ်။ မမိုက်ပါဘူး..
ဟိုဟာဗျာ..အမှန်ကန်ဇတ်လမ်းလေးပြောပြ။

ကိုရွှေဘနဲ့မမိချို့လေးတို့ ဇတ်လမ်းလေဗျာ.. အဲ့ဒါကတော့ကျနော်တစ်စွန်းတစ်သိတော့ အဖျားမရှူးဘူး..
လုပ်ပါဗျာကိုရွှေဘ..

တော်ပီကွာ!! မိုးချုပ်နေပြီပြန်အိပ်တော့မယ် နားထောင်ချင်ရင်နောက်နေ့မှ..
အဲ့လိုပြောရင်းကျနော်တို့ ဇာတ်လိုက်ကျော်ကိုရွှေဘထပြန်သွားရောဗျ။

ကိုရွှေဘနှင့်မိချိုလေး

ဒီနေ့ရပ်ကွက်ထိပ်ကမီးကင်းတဲမှာလူတော်တော်စည်ကားနေကြတယ်ဗျ။
နှင်းကျသံတဖျောက်ဖျောက်ကြားထဲမှာ လူငယ်တွေတရုန်းရုန်းပဲ။
ထုံးစံအတိုင်းဖိုထားတဲ့ မီးဖိုကြီးကိုပိုင်းထိုင်လို့ ပါးစပ်တပြင်ပြင်လုပ်နေကြတယ်။
ခုချောင်းထောက်နှစ်ခုကိုတန်းထိုးပီးတော့ မီးဖိုပေါ်မှာအလှူတွေမှာဟင်းရည်လိုက်တဲ့ချိုင့်အကြီးကြီးနှစ်လုံးကိုတင်
ထားတယ်။ ချိုင့်အကြီးကြီးတွေထဲမှာကျနော်တို့ လူငယ်တွေကြိုက်တတ်တဲ့အထူးဟင်းပေါင်းဗျ။
အရပ်ဒေသအလိုက်ရှိကြတဲ့ရိုးရာအစားအစာပေါ့ဗျ။ ဒီလိုဗျ.. ဒီနေ့ရပ်ကွက်ထဲမှာမင်္ဂလာဆောင်
တစ်ခုရှိတယ်။ အဲ့ဒီခေတ်က ဗမာပြေကြီးချမ်းသာနေသေးတဲ့ခေတ်ဆိုတော့
မင်္ဂလာဆောင်ဆိုတာအလှူပယ်ကျွေးတာကိုး။ ထမင်းနဲ့ ဟင်းအဝတ်စုံမြို့လုံး မီးခိုးတိတ်လေဗျ။ ဝက်ကိုသဝကောင်၊
ကြက်အကောင်ပဝဝ၊ အဲ့လိုတွေကိုး။ ဟင်းတွေကလည်း ဓယောက်ထိုင်စားပွဲမှာ
ထမင်းပန်းကန်ချစရာနေရာမရှိအောင်စုံလင်နေတာပဲ။ ထားပါတော့ဗျာ.. ခုပြောတဲ့ဟင်းပေါင်းဆိုတာက.. မျက်လုံး
ထဲပေါ်အောင်ပြောရရင်.. မင်္ဂလာဆောင်ကူတဲ့လူငယ်တွေအတွက်.. ကျန်သမျှဟင်းတွေဝေစုပေးတယ်။
အစိမ်းကြော်၊ ဝက်စတူး၊ တောက်တောက်ကြော်၊ ငါးကြင်းကြော်ချက်၊ ဝက်သားပေါင်း၊ ကြက်သားနဲ့ အာလူး၊ ချိုချဉ်ကြော
ာ၊ ခရမ်းသီး
ဖုတ်ထောင်းအစရှိသဖြင့် မင်္ဂလာဆောင်မှာဧည့်ခံသမျှကိုဝေစုပေးရတာထုံးစံပေါ့လေ။ အဲ့ဒီဝေစုတွေကို
မိုးပြီဒယ်ကြီးထဲအကုန်သွန်ထည့်ပီး မီးပြင်းပြင်းနဲ့ ကျိုတာကိုဟင်းပေါင်းလို့ ခေါ်တယ်ဗျ။
ခုမီးဖိုပေါ်တင်ထားတာအဲ့ဒါတွေဗျ။ မစားတတ်တဲ့ခင်ဗျားတို့ အတွက်တော့ ရွံစရာလို့ ထင်ကောင်းထင်ကြလိမ့်မယ်။
ကျနော်တို့ အရပ်က လူငယ်တွေအတွက် ခုခေတ်ခင်ဗျားတို့ ကြိုက်လှပါချေရဲ့ဆိုတဲ့ KFCတို့၊ McDonald:
တို့နဲ့ ဆယ်ခါပြန်မလဲသေးဘူးဗျ။

ပီးတော့ဒီဟင်းပေါင်းဆိုတာ လူငယ်သီးသန့်အတွက်ပဲဗျ။ အိမ်ထောင်ရှင်တွေ၊ လူကြီးတွေမပါရဘူးလို့
သူ့အလိုလိုကိုသတ်မှတ်ပီးသား။

ဒီနေ့ညတော့ ဆောင်းတွင်းနှင်းဖွေးဖွေးကြားမှာ ရေနွေးခါးပူပူလေးရယ်၊
ဟင်းပေါင်းကိုလေ့လေးတွေကိုယ်စီနဲ့ လွေးဖို့ ပြင်နေကြလို့ အလိုလိုအူမြူးနေကြတာပေါ့လေ။ ကဲ.. စကြစို့
ရနေပြီဆို

တာနဲ့ သူ့ထက်ငါလေ့လေးတွေ ထိုးခံနေကြတာ ဆူဒန်ဒုက္ခသည်စခန်းမှာဂျုံဆန်ပြုတ်ရဖို့ လုနေကြသလိုပဲဗျ။

အသားဖတ်များများပါတဲ့လေ့အပြည့်ဟင်းပေါင်းတစ်ခွက် ပြင်ပါ နံပါတ်ဝမ်းကြီးလာနေပါတယ်..

ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ ကျနော်တို့လူအုပ်ထဲလူတစ်ယောက်ဝင်ထိုင်လိုက်တာမြင်တော့အား
လုံးကပိုင်းအော်ကြတယ်..

ဟာ!! ကိုရွှေဘ လာပြီ.. (နံပါတ်ဝမ်းကြီးဆိုတာ အဲ့ဒီခေတ်ကဘယ်သူ့ကိုခေါ်သလဲသိတယ်နော်)

ကဲ..ငါတို့အကိုကြီးအတွက်လုပ်စမ်းဟေ့..အသားဖတ်များများ ဟင်းပေါင်းခပ်ပျစ်ပျစ်လေးခတ်ပေးလိုက်စမ်း..
လုပ်လုပ်.. ကိုရွှေဘ..ရောရောနွေးလေးအရင်မှုတ်သောက်ထား...

သူ့ကိုအားလုံးကပျာပျာသလဲလုပ်ပေးနေတာကိုကြည့်ပြီးထုံးစံအတိုင်းတဟဲဟဲနဲ့.

ရွှေသွားတဝင်းဝင်းပေါ်အောင်ရယ်နေ ရင်းကိုရွှေဘတစ်ယောက်သဘောတွေကျလို..ပေါ့။

အားလုံးတဟူးဟူးတဟဲဟဲနဲ့.ပိုက်ကားအောင်စားသောက်ကြပြီး အိုးတွေခွက်တွေကို သိမ်ဆည်းပြီးမှ

ရေနွေးကြမ်းမတ်ခွက်ကြီးတွေကိုယ်စီကိုင်၊ မင်္ဂလာဆောင်ကပေတဲ့ ဒူးယားစိမ်းလေးတွေ

ကိုယ်စီခဲလို.မီးဖိုဘေးမှာဖိမ်တွေ.နေကြတယ်။နည်းနည်းလောက်ကြာမှ ချာတိတ်တစ်ကောင်ကစကားစတယ်..

ကိုရွှေဘ.. ကျနော်တို့ကလေးဘဝကဘယ်ပျောက်သွားတာလဲဗျ.. မြင်ကိုမမြင်ဖူးခဲ့တာ...

အင်း.. နာမည်သိပ်ကြီးတဲ့နေရာတစ်ခုမှာ ကျောက်သွားတူးတာဟ..၄-၅နှစ်လောက်ကြာတယ်..

(ဒူးယားစိမ်းလေးနဲ့.ဖိမ်ယူနေတဲ့ကိုရွှေဘကပြန်ဖြေတယ်)

ကိုရွှေဘမြို့ကိုပြန်ရောက်လာတော့ .. ကျနော်တောင်လူပျိုပေါက်ရှိပြီနော့ (ကျနော်ဝင်ပြောလိုက်တယ်)

ဟုတ်ပါ.. မင်းတို့မြစ်ထဲရေချိုးနေတာ..ငါနဲ့တွေ့တဲ့နေ့က ငါပြန်ရောက်လာတဲ့နေ့ပေါ့.. ဖိုးသက်ရ !!

ဖိုး!!!! (ကျနော်ထပ်မံလိုက်လို. ရေနွေးကြမ်းတွေသီးကုန်တယ်)

အားလုံးက ကျနော့်ကိုပိုင်းကြည့်နေကြတယ်။ ဒီတစ်ခါဘာဖြစ်ပြန်လဲပေါ့။ ကျနော်က တခွံခွံလုပ်နေရင်း

အားလုံးကိုလက်ကာပြပြီး။

ဟီး.. ခုခန်းလေးမှာပွဲရုံ ပိုင်ရှင်နဲ့ရသွားတဲ့ မမိချိုလေးနဲ့.ကိုရွှေဘရဲ့ ဆွတ်ပျံ့ဖွယ်အချစ်ဇာတ်လမ်းက
အဲ့ဒီနေ့မှာစတာလေ..

ကိုရွှေဘ..ပြောပြလိုက်လေဗျာ..

ချီး! နေဦးငါပိုက်နည်းနည်းတင်းနေတယ်.. အဲ့ဒီဇာတ်လမ်းအစက မင်းလည်းရေချိုးဆိပ်မှာရှိနေတာပဲ..

မင်းအရင်စပြောပြလိုက်..မင်းမသိတဲ့နောက်ပိုင်းဇာတ်လမ်းရောက်မှငါဆက်ပြောမယ်.

အဲ့လိုပြောပြီးဆရာသမားကဒူးယားစိမ်းနောက်တစ်လိပ်တောင်းပြီး ဖွာနေတယ်။

အားလုံးကကျနော့်ကိုစတော့လေဆိုတဲ့အမူအရာတွေနဲ့.ပိုင်းကြည့်နေကြတော့..

ကျနော်လည်းပြီးစိစိလုပ်ရင်းစပြောလိုက်တယ်...

မင်းတို့သိတဲ့အတိုင်း ကိုရွှေဘဆိုတာ အရာရာနဲ့အကြောင်းကြောင်းမလား...

မိုးတွင်းဆိုရင်ငါတို့မြို့ဘေးကမြစ်ကရေတွေအတော်တက်လာတာမလား။

ခါတိုင်းဆိုရင်ရေကကမ်းပါးအောက်ပေ၅၀-၆၀လောက်ရှိနေရာက နေရေတက်လာတော့ကမ်းပါးအောက်ပေ၂၀-၂၅

လောက်ပဲမြင့်တော့တာကိုး။ အဲ့ဒီခေတ်က ခုလိုဘုံဘိုင်တွေ၊

အင်္ဂါစိတွေမပေါ်သေးတော့ကာ..တွင်းရေကိုသောက်ဖို့.သုံးဖို့.လောက်ပဲတစ်မြို့လုံးသုံးကြပြီး၊

လူကြီးလူငယ်မှန်သမျှဆိုတာမြစ်ထဲ

ရေချိုးဆင်းကြတာကိုးဟ။ မိုးတွင်းရေတအားတက်လာပီဆို ရေချိုးဆိပ်ကအဆင်မပြေတော့ဘူး။

ကမ်းနားမှာဟိုးအောက်ပြေအောက်ရွာကိုစုန်ဆင်းဖို့.လာကပ်ထားတဲ့ဝါးဖောင်တွေရှိတယ်။
 လူတွေက အဲ့ဒီဝါးဖောင်တွေပေါ်တက်ပြီး ခွက်ကလေးတွေနဲ့.မိမိချိုးရတာပေါ့လေ..ငါတို့.ချာတိတ်တွေကျတော့
 ကမြင်းကျောကထထရယ်။ အဲ့လိုရေတက်လာတဲ့အချိန်အတွက်ကြိုတင်ပြင်ဆင်
 ပီးသား။ သူများရပ်ကွက်ကမာတ်မီးတိုင်မှာ တိုင်မယိုင်အောင်ထိန်းထားတဲ့ လက်ညှိုးအလုံးလောက်ရှိတဲ့
 သံမဏိဝင့် ကြိုးကိုညဖက်သွားပီးဖြုတ်ခိုး။ ကားတာယာအဟောင်းတစ်ခုလောက်..
 ဝပ်ရှော့ကသွားတောင်းပီး မီးထက်ထက်နဲ့. လက်ကိုင်လို.ကောင်းတဲ့အကွင်းအရွယ်ထိဖြစ်အောင် ဝိုက်ပီးလှီး။
 မြစ်ကမ်းပါးထိပ်က မြစ်ဘက်ကိုထိုးထွက်နေတဲ့ ကုက္ကိုပင်ကြီးရဲ့.အကိုင်းမှာတက်
 ပီးသေချာချည်လိုက်ရင်ငါတို့.ဆော့ကစားစရာ၊ရေထဲကိုဒန်းလွှဲသလိုလွှဲစီးပီးဒိုင်ပင်ပစ်လို.ရတဲ့
 ဒိုင်ပင်စင်ရပီပေါ့လေ။ အရှိန်နဲ့.ကမ်းပါးကနေရေထဲကိုလွှဲစီးသွားပီး တော်တော်ဝေးဝေးရောက်မှ
 ရေထဲကိုဒိုင်ပင်ပစ်လိုက်။ ဂျမ်းထိုးချလိုက်နဲ့. ကမြင်းကျောထကြတာပေါ့လေ။
 ဒီအလေ့အထကငါတို့.မြို့ရဲ့.အစဉ်အဆက်လို.လဲလူကြီးတွေက ပြောဖူးတယ်ဟ။ ရေချိုးဆိပ်လုပ်ထားတဲ့ဖောင်တွေ
 က ငါတို့.ဆော့နေတဲ့ကမ်းပါးအောက် ဝါးတရိုက်လောက်မှာပေါ့။

အဲ့ဒီနေ့.က ငါတို့.ချာတိတ်၃-၄ကောင် အဲ့လိုကမြင်းနေကြတာပေါ့။ ရေချိုးဆိပ်ဖောင်ပေါ်မှာတော့
 ရပ်ကွက်ထဲက အသက် ၂၅လောက်(အဲ့ဒီတုန်းက)ရှိတဲ့ မမိချိုလေးတစ်ယောက်ထဲထမီရင်
 ခေါင်းလျားနဲ့. အဝတ်တွေလျှော်ဖွတ်နေတာ။ တချက်တချက်ငါတို့.ကို ဟဲ့ကလေးတွေ..
 ကမြင်းကြောကိုထလှချေလား.. ဘာညာနဲ့.လှမ်းလှမ်းပီးအော်နေသေးတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာ...
 ငါတို့.ဆော့နေတဲ့ကမ်းပါးနား ကို အမှိုက်ပစ်တဲ့တွန်းလှည်းလေးတွန်းပီး ကိုရွှေဘရောက်လာတာဟေ့။
 အင်းကျီဗလာနဲ့. ဝက်ဝံတံဆိပ်ပုဆိုးအဝါကို တိုတိုဝတ်ထားတယ်။ အမှိုက်တောင်းတွေမြစ်
 ထဲသွန်ပီးတာနဲ့.ငါတို့.နားလာပီးအာလာရိုက်တော့တာပေါ့..
 မင်းတို့.ဘယ်သူ့.ကလေးတွေလဲဘာညာတွေနဲ့.ပေါ့လေ.. ဟဲ့ဟဲ့..ငါတို့.ကိုအာရိုက်နေရင်းဖောင်ပေါ်က
 မမိချိုရဲ့.ရေစိုစိုထမီရင်ခေါင်း
 လျားအလှကိုလှမ်းလှမ်းပီးဂလုရင်းပေါ့...

အဲ့လိုငါတို့.ကိုအာရိုက်တယ်ဆိုတာကလည်း ငါတို့.အပေါ် အာရုံရှိပုံမရပါဘူးလေ။ ဖောင်ပေါ်ကမမိချိုလေး
 မကြားကြားအောင်အသံတစာစာ နဲ့.လုပ်နေတယ်ဟီးဟီး..

အေပေးလေး!! (ကိုရွှေဘဝင်ဆဲသံ)

သူ့.ကိုယ်သူ့ငါတို့.ရပ်ကွက်ထဲကတရုတ်လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ကိုရွှေဘပါဆိုတာမိတ်ဆက်ရင်း..
 ငါတို့.ကမြင်းကြောထဲနေတဲ့ကိစ္စကိုပါဝင်ပီးစွက်ဖက်လာရေဗျ။ ဟာ..မင်းတို့.ကောင်တွေဒိုင်ပင်ပစ်
 တာမလှပါဘူး..ငါတို့.ကောင်တွေငယ်ငယ်ကဆိုဘယ်လိုဘာညာတွေပေါ့လေ။ ပြောရင်းနဲ့.စိတ်ပါလာတာလား
 မမိချိုလေးကလှမ်းလှမ်းကြည့်နေတော့ အစွမ်းပြချင်တာလားမသိပါဘူး။
 သူ့.ပုဆိုးအဝါလေးကိုခါးတောင်းကောက်ကျိုက်လိုက်ပီး ကမ်းပါးပေါ်မှာမတ်တပ်ရပ်လျှက်ကနေ.. ဟိုင်း!!
 ဆိုတစ်ချက်အော်လိုက်ပီး နောက်ပြန်တစ်ပတ်ဂျမ်းခုတ်ပြလိုက်သေးတယ်။ အမယ်..ဟုတ်
 တော့ဟုတ်တယ်ဗျ။ နေရာတောင်မရွေ့ဘူးလှလိုက်တဲ့နောက်ပြန်တစ်ပတ်ဂျမ်းလေး။
 ငါတို့.ကရေထဲကိုသာဂျမ်းထိုးရတာ အဲ့လိုကြီးကတော့ မြေကြီးပေါ်မှာမလုပ်ရဲဘူး..အကျမတော်ရင်ဇက်ကျိုးမဲ့

အပေါက်လေ။ နောက်မှသိရတာ ကိုရွှေဘက သိုင်းပြောင်းပြန်ဆရာကြီးကိုး။(ကိုရွှေဘတဟဲဟဲရယ်နေတယ်)

အင်း..ဒီကထဲက မမိချိုက ကိုရွှေဘကိုသဘောကျချင်နေတာလားတော့မသိဘူးလေ.. ငါတို့.တွေ.စကကိုရွှေဘ
ဘော်ဒီကောရုပ်ကော ကွန်ဖူးမင်းသားဘရူစလီ စတိုင်ကိုးဟ။

အဲ့ဒါဖောင်ပေါ်ကနေ အဝတ်တွေသာလျှော်နေတာ အင်းကျီချွတ်၊ပုဆိုးခါးတောင်းကျီက်ထားတဲ့

ကိုရွှေဘကိုလှမ်းလှမ်း ကြည့်နေတာကိုး။ အဲ့လိုတွေ အခြေနေကောင်းနေတော့ကိုရွှေဘက

အစွမ်းတော်တော်ပြချင်လာပုံပေါ်တယ်ဟီးဟီး။ သံမဏိဝင့်ကြိုးနဲ့.လုပ်ထားတဲ့ဒီဒန်းကြိုးကိုလွှဲစီး

ပီးလေပေါ်ဝဲ ၂ပတ်လှမ်း ထိုးပြမယ်ဆိုပဲ၊ ရေထဲကိုနော်။ မင်းတို့.ကြည့်ထားကြ.. ဘယ်လိုထိုးရ

တယ်ဆိုတာဆိုပီး အော်ပီးပြောလိုက်သေးတယ်..မမိချိုလေးမကြားကြားအောင်ပေါ့လေ။

အင်း..ဟိုကလည်းလှမ်းကြည့်နေပီဆိုတော့ ကဲချပေါ့လေ.. လက်ကိုင်ကွင်းလုပ်ထားတဲ့ ကားတာယာ

ကိုလက် ၂ဖက်နဲ့.စုံကိုင်.. အရှိန်များအောင်ဆိုပီး ငါတို့.ချာတိတ်တွေက သူ့.ခါးကိုဖက်ပီး

အနောက်ကိုအားနဲ့.ဆွဲမြှောက်၊ ပီးမှ ဝမ်း..တူး..သရီး ဆိုပီးတွန်းလွှတ်လိုက်တာပေါ့။

ယား!!! ဆိုပီးအရှိန်ပြင်းပြင်းနဲ့.ခိုစီးပီး လွှဲသွားတာ.. ကမ်းနဲ့.အဝေးဆုံးအမြင့်ဆုံးကိုရောက်သွားမှ

လက်ကိုလွှတ်ပီး လေပေါ်မှာလှည့်ပတ်ပလိုက်တာ ၂-၃ပတ်လောက်ဗျ.. လှချက်က..

နောက်လှမ်းထိုးတာဒီလောက်လှတာငါတော့မမြင်ဖူးဘူးဟေ့။ ဒါပေမယ့်..ကံမကောင်းဘူး။

ရေထဲကိုမတ်တပ်လေးကျသွားရမှာ..ဟိုကားတာယာကြီးက အရှိန်တအားပြင်းတော့ ကိုရွှေဘပြန်ကျ

လာတဲ့အချိန်ထိ လေထဲမှာ အကွင်းလိုက်ကြီးကျန်နေတော့ကာ လေထဲကနေလှမ်းထိုးပီး အောက်ကျလာတဲ့

သူ့.ကိုယ်လုံးကပေါက်ပေါက်ရှာရှာ ကားတာယာထဲစွပ်ဆိုတည့်တည့်ဝင်သွားရော။

ဂျိုင်းကြား ၂ဖက်နဲ့.ကွက်တိချိတ်..ကားယားယားကြီး ကမ်းပါးကိုအရှိန်နဲ့.ပြန်ပါလာတာဟေ့။

ဝီးကနဲ့..လွှဲလာတဲ့အရှိန်နဲ့.ကမ်းပါးကိုပြန်ကပ်လာတော့ ငါတို့.ကောင်တွေလည်းဟာ.. ဆိုပီးရှောင်

ရတော့တာပေါ့။ အင်း..ကုတ္တိုပင် ပင်စည်ကြီးကိုဝင်ဆောင့်လိုက်တာများ အုတ်နံရံကို

ဂျစ်ကားဝင်ဆောင့်သလာမှတ်ရတယ် အုံး!!! ဆိုပီးအကျယ်ကြီးပဲဗျ။

ဝင်ဆောင့်ပီးတာနဲ့.အရှိန်မသေဘူးလေမြစ်ဖက်ကို လည်လည်လည်လည်နဲ့.ပြန်လွှဲပါသွားရော။ နာရီချိန်သီးလို

အရှိန်မသေမချင်း လွှဲနေသေးပေမယ့်..ငါတို့.ကမ်းပါးပေါ်ကနေ လှမ်းပီးဖမ်းဆွဲ

ဖို့.ကိုမမှီတော့တာ။ ရပ်သွားတော့မှကြည့်လိုက်တော့..ကိုယ့်ဆရာခမျာ ကုတ္တိုကိုင်း

အစွန်းအောက်တည့်တည့်မြစ်ရေပြင်ပေါ်က လေထဲမှာကြီးတန်းလန်း ကားတာယာကွင်းလေးထဲမှာစွပ်လျှက်

ကလေး ပုဆိုးကလည်း ဘယ်ချိန်ကျွတ်ကျသွားတယ်မသိဘူး။

ဖင်တုံးလုံးငွေးတန်းလန်းလေး အဝတ်မပါပဲချိတ်နေရှာတယ်..ဟားဟား!!

မမိချိုလေးက ရေထဲကိုမျှောလာတဲ့သူ့.ပုဆိုးကိုဖောင်ပေါ်ကနေဆယ်ပေးနေတယ်။

ငါတို့.ကောင်တွေကကမ်းပါးပေါ်ကနေ ဗိုက်နှိပ်ပီး ရယ်နေကြတာခွက်ထိုးခွက်လှန်ပေါ့လေ။ နောက်မှသတိရ

တာနဲ့.ကြိုးကိုအဲ့လိုအရှိန်သေသွားတိုင်းလှမ်းဆွဲတဲ့ ချိတ်တပ်ထားတဲ့ဝါးလုံးရှည်နဲ့.အသာလေးထိန်းပီး

ကမ်းပါးကိုဆွဲယူလိုက်ရတာပေါ့။ ကမ်းပါးပေါ်ကိုဆွဲတင်ပီးတော့ ကိုယ့်ဆရာက မထနိုင်

ရှာဘူးဖင်တုံးလုံးလေး မြေကြီးပေါ်ခွေပီး တအင်းအင်းညည်းနေတာပေါ့။

ဒါနဲ့.ငါတို့.ချွတ်ပုံထားတဲ့ပုဆိုးတစ်စည်ဝတ်ပေးပီး သူ့အမှိုက်လာပစ်တဲ့တွန်းလှည်းပေါ်တင်ပီး

အိမ်ကိုတွန်းပို့လိုက်ရ

တယ်။ သူ့အိမ်ရောက်တော့ သူ့အဖေတရုတ်ကြီးက ဟာ..မီးမေရိုး ဒီလောက်ကမြင်းတာ

အိမ်ပြန်လာပို့သေးတယ်..မြစ်ထဲတခါလဲမျှောလိုက်ပါလားတဲ့.. ဟားဟား။

အားလုံးတဟားဟား ဆူညံနေအောင်ရယ်နေကြတာရပ်သွားမှကျနော်ကဆက်ပြောတယ်။

အဲ့ဒီမှာ ကိုရွှေဘကျွတ်ကျကျန်ခဲ့တဲ့ သူ့ပုဆိုးလေးက ခုပြောမယ့်အချစ်ဖတ်လမ်းရဲ့အစပေါ့လေ။

ကဲ..ကိုရွှေဘအလှည့်.. ပြောတော့ဗျာ!!

အင်း.. ဖိုးသက်ပြောတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေဖြစ်ပီးတော့ ငါလည်းရှက်ပီး

အပြင်မှာမိချီနဲ့မျက်နှာချင်းတောင်မဆိုင်ရဲတော့ဘူးဟေ့...

ဒါပေမယ့်တစ်ပတ်လောက်ကြာတော့ ငါလည်းမြစ်ထဲကဖောင်ပေါ်ရေချိုးဆင်းတော့ ဖောင်ပေါ်မှာ

အဝတ်လျှော်နေတဲ့မိချီနဲ့ ဂျယောက်ထဲကြုံပါရောလားကွာ။ လူကလည်းအဲ့ဒီနေ့ကညနေနေ့ဝင်

ရီတရောမှာဘယ်သူမှကိုမရှိပဲရှင်းနေတာကိုးဟ။ ဖောင်ပေါ်မှာ ငါနဲ့မိချီနဲ့ ဂျယောက်ထဲပေါ့လေ..

မှောင်ကလဲမှောင်စပြုလာပီ..

ခုနက တဟားဟားရယ်နေတဲ့ပရိတ်သတ်က တိတ်သွားကြပြန်ပီ။

မှောင်ရီပျိုးစ မှာလူသူရှင်းတဲ့ရေချိုးဆိပ်မှာ ငါတို့လူနဲ့မိချီလေး ဂျယောက်ထဲဖောင်ပေါ်မှာတွေ့ကြပီပေါ့လေဆိုပီး

မျက်စိထဲမြင်ယောင်ကြည့်ရင်း ရင်ဖိုလာကြပီပေါ့ဗျာ။ ထုံးစံအတိုင်းပဲဆရာသမားက စပြောပီဆိုတာနဲ့

အမူအရာလေးတွေနဲ့မာန်ပါပါစပြောတော့မယ့်ပံကိုး။ သောက်လက်စ နူးယားစိမ်းကိုတောင်မီးဖိုထဲပစ်ထည့်လိုက်ပီး

အဟမ်းဟမ်း..ဆိုပီးလည်ချောင်းတွေဘာတွေရှင်းလိုက်သေးတယ်။ပီးမှာ မီးပုံကိုဝိုင်းထိုင်နေတဲ့

လူတွေကိုလှည့်ပတ်ကြည့်လိုက်သေးတယ်။ စိတ်ဝင်စားမှု အပြည့်ရှိရလားပေါ့လေ။အားလုံးကငြိမ်ပီး

သူ့စကားကိုမျှော်နေတယ်ဆိုတာတွေ့မှကိုရွှေဘစကားဆက်ပြောတယ်။

မိချီလေးဆိုတာမင်းတို့ထဲကတချို့ကောင်တွေမမြင်ဖူးတော့ ပြောပြဦးမယ်။ တစ်တစ်ရစ်ရစ်ကလေးဟာ..

ငါးရဲ့ကိုယ်လုံးလေး..ပီးတော့အဲ့ဒီအချိန်က အသက် ၂၅တောင်မပြည့်တပြည့်ဆိုတော့

ရေဆေးငါးကစ်ကစ်လေးပေါ့။ ငါမြို့ကနေထွက်မသွားခင်တုန်းကတော့

ငယ်သေးတာရယ်၊တရပ်ကွက်သားချင်းတွေဆိုတော့ ငါသိပ်စိတ်မဝင်စားခဲ့ဘူး။ ပြန်ရောက်ပီးအဲ့ဒီနေ့ကမှ

ရေချိုးဆိပ်မှာငမ်း

မိတော့မှတော်တော်လေးစိတ်ဝင်စားလာတာဟ။ ဒီကောင်မကလည်း

ဟိုနေ့ကသူ့ရှေ့မှာငွေ့တန်းလန်းဖြစ်ထားတော့ လမ်းမှာငါ့မျက်နှာတွေ့တာနဲ့တခွီးခွီးရယ်တတ်တော့

ငါလည်းရှက်တာပေါ့

လေ။ ဒါပေမယ့်ငါ့အတွေ့အကြံအရပြောရရင်သူ့ကိုစိတ်ဝင်စားမှန်းငါသိပါတယ်။ အဲ့ဒီခေတ်ကမင်းတို့ခုခေတ်လို

ဂစ်တာလေးတဒေါင်ဒေါင်ခေါက်တတ်မှစော်ကြည်တဲ့ခေတ်မဟုတ်ဘူး။(ကျနော့်ကိုလှမ်းကြည့်ပီးနှိပ်လိုက်သေးတယ်

) ဖိုက်တာမှစော်ကြည်တာဟေ့။ တစ်ခုခုဆိုလက်မြန်ပီး မိုက်တိမိုက်ကန်းဆို ဘယ်လိုခေါ်မလဲ

ပေါ်ပြုလာဖြစ်တဲ့ခေတ်ကိုး။ မင်းတို့သိတဲ့အတိုင်းငါကလည်း နာမည်ကြီးလူတိုင်းသိတဲ့ အပြင်အဲ့ဒီတုန်းကလည်း

ဘော်ဒီကမိန်းမကြိုက်လေ..မယ့်ရင်ဖိုးသက်ကိုမေးကြည့်.. ...

ဟီးဟီး.. ဟုတ်ပဲ၊ဟုတ်ပဲ၊ ဘရူစလီပါဆိုနေမှ.. (ကိုယ်ရည်သွေးမှန်းသိသိကြီးနဲ့ပင့်ပေးနေရတာ၊

ဆက်ပြောအောင်လို.ဒါမှအညီအဟောက်လေးတွေကြားရမှာလေ)

ဒါနဲ့.ဖောင်ပေါ်ကိုခပ်ကုတ်ကုတ်လေးတက်ပြီး မိချိုနဲ့.ဝေးတဲ့အစွန်ကိုသွားပြီး

ရေကိုခွက်ကလေးနဲ့.ခပ်ချိုးနေတာပေါ့လေ။ မိချိုကတော့လျှော်ဖွတ်ရေညှစ်ပြီးတာတွေလုပ်ထဲထည့်နေပီ။ ပြန်တော့

မလိုလိုလုပ်ရင်းငါ့ကိုလှမ်းလှမ်းကြည့်နေတာပေါ့။ လူသူလေးပါးမရှိတဲ့နေရာမှာ

ကိုယ်ကြိတ်ကြိုက်နေတဲ့မိန်းမနဲ့.၂ယောက်ထဲရှိနေရတဲ့အခါမှာ ဘယ်လိုဖြစ်နေမလဲမင်းတို့.ဖာသာတွေးကြည့်လေ။

မိချိုကရေချိုးပီးပီနေမှာဟ။ ထမီရင်ခေါင်းလျားကို ပြင်ဝတ်ပြီး

ရင်ဘတ်အပေါ်ပိုင်းကိုတရုတ်တဘက်နဲ့.သိုင်းခြုံလိုက်ပြီး လေ့ကိုမရင်းမတ်တပ်ရပ်လိုက်တယ်။

ငါလည်းအသာလေးခိုးကြည့်

ရင်းဟာပြန်တော့မယ် သွားပါပီပေါ့လေ။ ကံကောင်းချင်တော့..

အဲလေကဆိုးချင်တော့ဝါးဖောင်တွေက၂ပေလောက်စီတစ်တွဲ တွဲချည်ထားတာဆိုတော့ အဝတ်လုံကြီးမပီး

ထရပ်လိုက်တဲ့မိချို

ရဲ့.ခြေထောက်တစ်ဖက်က ခြေချော်ပြီး ဖောင်၂ခုတွဲထားတဲ့ကြားထဲကျကျသွားပါလေရော။ ပုန်းဆိုကျသွားတာ..

ငါလှမ်းကြည့်တော့ သူ.ပေါင်တံတစ်ဖက်ကဖောင်၂ခုကြားထဲညှပ်နေပီဟ။

ငါ့ကိုလည်း အော်တယ်.. အမလေး!! ကိုရွှေဘလုပ်ပါဦးရှင်တဲ့..ငါလည်းနဂိုကကိုပြန်မှာစိုးနေပါတယ်ဆိုမှတော့

သူ.ဆီပေးသွားတာပေါ့လေ။ အနားကိုရောက်သွားပြီး ပေါင်အရင်းထိကွဲနေတဲ့

မိချိုပုခုံးလေးကိုထိန်းပြီးဖေးထားပေးရင်း ရလားမိချိုလေးဘာညာဆိုပြီးသူ့.ကိုကူဖို့.လုပ်တာပေါ့လေ။ ခုနက

နည်းနည်းမှောင်ရိပ်ပျိုးစဆိုတော့လှမ်းမမြင်လိုက်ရလို.ဟ။ အမှန်က သူကွဲကျတဲ့အခါ

ရင်ခေါင်းလျားထားတဲ့ ထမီကကျွတ်သွားပီ။ ရင်ဘတ်ကိုပတ်ထားတဲ့တဘက်လည်းလွင့်သွားပြီး

ကော့ကော်ကံကားကြီး ညှပ်နေတာပေါ့။ ငါလည်း သတိမထားမိပါဘူး။ ညှပ်နေတဲ့သူ.ခြေထောက်တစ်ချောင်း

ကိုဆွဲထုတ်ဖို့.ကူပေးဖို့.ပဲအာရုံရောက်နေတာကိုး။ နည်းနည်းလေးဖောင်၂တွဲကိုခြေထောက်နဲ့.ကန်ပီးချဲ့..

ပေါင်ရင်းဝှံဆုံနားထိကွဲနေတာကိုဆွဲနှုတ်ပေးဖို့.

ကြိုးစားတော့မှသတိထားမိတယ်။ မိချိုရဲ့.ထမီက ခါးအထိလျှောကျနေတာလေ။

ခြေထောက်တစ်ဖက်ကိုဆွဲထုတ်ဖို့.ကိုင်ထားတဲ့ငါ့လက်မောင်း၂ဖက်ကအိအိလေးပါလားဆိုပြီးသတိထားမိလို.

အသာလေးကြည့်လိုက်မှမိချိုလေးရဲ့. နို့.တွေနဲ့.ငါ့တထောင်ဆစ်တွေနဲ့.ပွတ်မိနေတာကိုး။ သူ့.ကိုကြည့်လိုက်တော့

ကိုရွှေဘဖြေးဖြေးဆွဲနှော်လို.ပြောပြီး နာလို.လားရှက်လို.လားမသိဘူး။ မျက်နှာ

ကိုတခြားဖက်လွှဲပြီး အံကြိတ်ထားတာတွေ.ရတယ်။ ငါလည်းဘယ်ရမလဲ..ချက်ချင်းဖောင်တွဲတွေကိုခွဲပလိုက်ပြီး

ဆွဲထုတ်လို.ရတာကို... မိချိုလေး ကိုရွှေဘ နည်းနည်းလေးဆွဲထုတ်ကြည့်မယ်နော်။

နာရင်ပြော..ခြေထောက်ညှပ်ထားတာ..ဝါးတွေလည်းရှုမှာစိုးတယ်ဆိုပြီး သူ့.ပေါင်လုံးအိအစက်စက်ကြီးကို ကိုင်ပြီး

ဖြေးဖြေးချင်းဆွဲထုတ်ပေးနေတာပေါ့

လေ။ အဟီး ပေါင်ကိုကိုင်ရုံလားဆိုတော့ မဟုတ်သေးဘူးဆရာ။ တတောင်ဆစ်နဲ့. သူ့.နို့.တွေကိုလည်းဖိဖိပီး

ချေရင်းဖိမိခံနေလိုက်သေးတယ်။ အဲ့လိုတစ်ထစ်ချင်း ဆွဲထုတ်လိုက် ပေါင်ပွတ်လိုက်

နို့.တွေကိုမထိတထိလုပ်လိုက်နဲ့.တော်တော်လေးကြာကြာ လုပ်နေတော့ မိချိုကလည်းရိပ်မိလာတယ်ဟ။

ကိုရွှေဘ..မိုးဖွဲလေးတွေကျလာပီမြန်မြန်ဆွဲထုတ်ပေးတော့လို. အံကြိတ်ထားတဲ့ရှက်နေ

တဲ့အသံနဲ့ပြောလာမှ..ငါလည်းဖောင်၂ခုကိုဆွဲဖြဲပြီး တအားဆွဲထုတ်လိုက်တော့၂ယောက်လုံး အရှိန်လွန်ပြီး
ဖောင်ပေါ်မှာပက်လက်လှန်သွားကရောဟေ့။ မျက်စိထဲမြင်တယ်နော်... ခါးအထိလှန်
တက်နေတဲ့ထမီနဲ့ပက်လက်လှန်နေတဲ့မိချိုလေးပေါ်ငါက ဖိမိနေတာဟီးဟီး။
ချက်ချင်းမထပဲ..ငါလည်းမထူးပါဘူးဆိုပီး.. လူပျိုစကားပြောပလိုက်တယ်။ မိချိုလေးနဲ့ကိုငါကြိုက်တယ်ဟာလို။
ပက်လက်လှန်နေတဲ့မိချိုက.. အာကိုရွှေဘကြီးမကောင်းဘူး..ဖယ်ပါရှင်တဲ့။ ဒီလိုအခြေနေမှာ
မင်းတို့ဆိုရင်ကောဖယ်ပေးမလားဟဲဟဲ။

အားလုံးပြန်မဖြေနိုင်ပဲခေါင်းခါပြကြတယ်။ တံတွေးတွေဘာတွေမျိုချကုန်ပီ။ သိတယ်မလား
အကုန်လုံးကလူပျိုပေါက် အတွေ့အကြုံမှမရှိကြသေးတဲ့အရွယ်တွေဆိုတော့ဖီးလ်တွေဘာတွေတက်
နေပီလေ။ ဒီကြားထဲဆရာသမားရဲ့စကားပြောခြင်းအတတ်ပညာကလည်း ပီပြင်လွန်းနေတော့ ကိုရွှေဘနေရာမှာ
ကိုယ်ပဲဖြစ်နေသလိုလိုခံစားပီး ကတုန်ကယင်တွေတောင်ဖြစ်ကုန်တယ်။ မင်္ဂလာ
ဆောင်ကအလကားရတဲ့ဒူးယားစိမ်းတွေဖိဖွာတဲ့ကောင်ကဖွာ၊
အေးစက်စပြုနေတဲ့ရေခဲနွေးကြမ်းတွေကယောက်ကတမ်းမော့တဲ့ကောင်ကမော့တွေဖြစ်နေတာပေါ့။
ကျနော်ဆိုရင်ရေခဲနွေးသောက်

တာများသွားလို့ရှုပေါက်ချင်နေတာတောင်အောင့်ထားတဲ့အထိဖတ်လမ်းက ကောင်းနေတာကိုးဟီးဟီး။
ရေခဲနွေးတစ်ကျိုက်လောက်မော့ စီးကရက်လေးနည်းနည်းဖွာပီး ကိုရွှေဘဆက်ပြောတယ်။

မှောင်ရီပိုးတဝါးလေးမှာ..မိုးတစ်ပေါက်နှစ်ပေါက်ကကျလို့ပက်လက်လှန်ပီး
ဝစ်လစ်စလစ်တစ်ပိုင်းဖြစ်နေတဲ့မိချိုမျက်နှာပိုင်းပိုင်းလေးကို ငါလည်း လက်နှေးလို့မဖြစ်ဘူးဟဲ့လို့ကိုယ့်ကိုကိုယ်
သတိပေးရင်း အာဘွားတွေရှုလူးပလိုက်တာပေါ့ဟီး။ မိချိုကတော့ နည်းနည်းရုန်းတယ်ဟ။
ဒါပေမယ့်ငဲ့ဗလကြီးနဲ့အဖိခံနေရတော့ကာဘာမှမတတ်နိုင်ရှာဘူးပေါ့ကွာ။ ဖြေးဖြေးချင်းငြိမ်ကျသွားတာ
ပေါ့။ အဲ့ဒီတော့မှမင်းတို့အကိုကြီးရဲ့ပညာခန်းတွေပြရတော့တာဟ။
လည်တိုင်လေးတွေကိုမထိတထိနမ်း၊နမ်းရင်းနဲ့အောက်ကိုဆင်းပီး မိချိုလေးရဲ့နီသီးလေးတွေကို
လျှာဖျားလေးနဲ့သွားပီးကလိ

ပေးလိုက်တော့.. မိချိုက.. ကိုရွှေဘ..ကျမအဖေနဲ့တိုင်ပြောမယ်ဆိုပီးတွန်းတော့ပဲဟေ့။ ဘယ်ရမလဲကွ..
ငါလည်းမိချိုလေးရာ..နင့်အဖေငဲ့ကိုသတ်ချင်သတ်ပါစေငါနင့်ကို ဟိုးနင်ငယ်ငယ်ကထဲက
ကြိုက်နေတာပါဟာဘာညာဆိုပီးချော့လိုက်၊ နီတွေကိုတစ်ဖက်စီဟိုပြောင်းဒီပြောင်းစိုပေးလိုက်တာ
ဟဲဟဲ..ပြန်ငြိမ်သွားရော။ ငါကဒီလို အနူးအနပ်မှာဆရာကြီးဆိုတာ မင်းတို့နောင်တော်တွေသိပါတယ်။
တော်တော်လေးကြာလာတော့ ငဲ့လက်တွေကိုအောက်ဖက်ကိုပိုပီး မိချိုလေးရဲ့ င-
ဘက်ဖုတ်လေးကိုလက်ခလယ်နဲ့မသိသဘာဖတ်ကနဲလှမ်းစမ်းလိုက်တော့
ဟိ..စိုတိုတိုလေးဖြစ်နေပီဟ။သဘောပေါက်တယ်နော်ငဲ့ကောင်တွေ..
ခံချင်အစုံ၊မခံချင်အခြောက်ဆိုတဲ့ဟာငါမင်းတို့ကိုပြောဖူးပါတယ်။

ကိုရွှေဘ! ခုနကဖောင်ပေါ်က ချော်ကျတုံးက သူ့-
ဘက်ဖုတ်ရေစိုနေတာကောမဖြစ်နိုင်ဘူးလား?(ဟားဟားဟား!! အားလုံးပွဲကျသွားတယ်)
ဟေ့ကောင်..ငါစကားပြောနေရင်လာဖြတ်ဖြတ်မပြောပါနဲ့.လိုပြောထားတယ်မလား။

အေပေးလေး.. မင်းရှုနေလား..ရေစိုတာနဲ့ ဟိုဟာစိုတာတူမလားဟ..
 အတွေးအခေါ်တွေကမပြောလိုက်ချင်ဘူး..ချိုး..ငါပြောနေတာတောင်ဖီးလ်ပျက်တယ်။
 ဘယ်ရောက်ကုန်ပီလဲ..အော..အေး..ငါလည်းသူ့အဖတ်လေးကိုလက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ ရွှရွလေးကစားပေးနေလို
 က်တော့သူ့လက်ဖက်ကငါ့ဆံပင်ကိုစုံကိုင်ပီး .. ကိုရွှေဘကြီးမကောင်းဘူး
 ဟာ..မိချိုနေရခက်လိုက်တာ..ဘာညာနဲ့နွဲ့လာပီ။ ဘယ်ရမလဲ..ရွှေဘဆိုတာ ဇ-
 ဘက်ဖုတ်မှော်အောင်ထားတာ၊သိမ်းလီရွာက ရှမ်းဘုန်းကြီးရဲ့ပီယဆေးတွေဘာတွေတင်ထားတာကိုး။
 ကိုရွှေဘခဏလေး!! ဘာအောင်ထားတယ်?
 ဇာတ်ဖုတ်မှော်အောင်တာလေကွာ..(အားလုံးတခွံခွံတွေဖြစ်ကုန်ပြန်တယ်)
 ဟာ! မင်းတို့ကောင်တွေရယ်နေကြ..
 ငါစော်ကြည်လားမကြည်ဘူးလားမင်းတို့အသိပဲလေ..(ဟုတ်တော့ဟုတ်တယ်ဗျ)
 အေးအဲ့ဒါ..ငါခုနကပြောတဲ့ ရှမ်းဘုန်းကြီးက ကြေးစုတ်ကြီးနဲ့ပေါက်ပီး ပီယဆေးတင်ထားတာ။ ငါချာတိတ်ဘဝက
 သိမ်းလီရွာဖက်သွားရင်းထိုးလာတာဟ။ လွယ်တယ်မထင်နဲ့ဆေးဖိုးစာဝမရှိ
 လို့အိမ်ကငါ့အတယ်(သူ့အဖေ)ရဲ့ရလေးစက်ဘီးကြီးသွားခိုးပေါင်ပီးလိုက်သွားတာ။
 ထိုးတဲ့လူတွေအများကြီးငါတစ်ယောက်ပဲဆေးအောင်တာ။ ပီယဆေးအောင်တဲ့ကောင်ကိုဇာတ်ဖုတ်မှော်
 အောင်တယ်လို့ခေါ်တယ်ဟီး။ ကဲ..အဲ့အကြောင်းနောက်မှငါသေချာရှင်းပြမယ်။
 ဘယ်လိုဘာတွေနဲ့ထိုးရလဲဆိုတာနောက်နေ့မှရှင်းပြမယ်။ ခုဆက်ပြောရအောင်..မိချိုလေးနဲ့ကိစ္စ..
 အဲ့လိုနဲ့မိချိုလေးကိုငါကလိနေတာတော်တော်လေး အဆင်ပြေနေပီပေါ့လေ။
 သူ့အဖတ်ကိုလက်ချောင်းလေးတွေနဲ့ကလိပေးတာ၊မိချိုကတဟင်းဟင်းတဟင်းဟင်းတွေဖြစ်လာတော့..ငါလည်း
 အိုကေ ပီဆိုတာသိလိုက်ပီ။ ဒါနဲ့ငါ့ပုဆိုးကိုခေါင်းကနေကျော်ပီးဆွဲချွတ်လိုက်
 တယ်။ တော်တော်လေးမှောင်နေပီဆိုတော့ ဖောင်ပေါ်မှာငါတို့ဘာလုပ်နေနေဘယ်သူမှမမြင်ရဘူးလေ။
 ဖောင်ပေါ်ပတ်လက်လှန်နေတဲ့မိချိုလေးရဲ့ပေါင်ကြားမှာငါလည်းဒူးထောင်ထိုင်ပီးသူ့
 အစိနေရာလောက်ကိုမှန်းပီး ငါ့ဒူးနဲ့ပွတ်ပေးလိုက်ပီး မိချိုကော့တက်လာတော့မှ..ငါ့ဟာကိုသူ့
 အဖတ်ဝလေးမှာတွေ့ပီး ဖြေးဖြေးချင်းဖိသွင်းလိုက်တယ်။ ဟ.. မဝင်ဘူးကွ..တော်တော်ကိုကြပ်
 နေတာ။ ဒါနဲ့နေရာအနေအထားလေးပြန်ပြင်ပီး
 သေချာလေးတွေ့ပီးဖိချလိုက်တော့မှထိပ်အစ်လေးဝင်သွားတယ်။ထပ်ထည့်လို့ကိုမရတော့လောက်အောင်ကျပ်တေ
 ဘက်နေတာဟ။ မိချိုလေးက
 လည်း..အားး
 ကိုရွှေဘဟာကြီးနဲ့ကျမဟာလေးမရဘူးနေမှာ..ကြောက်တယ်နော်..ဆိုပီးဖွတ်ရုန်းလာတော့..ငါလည်းနို့တွေဘာ
 တွလှမ်းကိုင်ပီးချော့နေရသေးတာပေါ့။ နည်းနည်းလေးပြန်ငြိမ်
 သွားမှမိချိုလေးရဲ့နို့အုံတင်းတင်းလေးကို သေသေချာချာလက်နဲ့စုံကိုင်ပီးဆောင့်ချဖို့ရွယ်နေကာမှ... ..
 မိချိုလေး..... မိချိုလေး.....
 ဆိုပီးဓာတ်မီးတဝင်းဝင်းတွေဖောင်ပေါ်ကိုထိုးလာရော။ သူ့အဖေဦးဖိုးထင်အသံဟ။
 မိချိုပြန်မလာလို့လိုက်လာတာနေမှာ။ ငါလည်းမြန်တယ်ဟေ့..အသာလေးဖောင်ပေါ်ကနေရေထဲလျှောချ

လိုက်တာအသံတောင်မမြည်ဘူး။စွပ်ကနဲဆင်းချပီး ဖောင်တွဲ၂ခုကြားထဲ အသာလေးခေါင်းလေးဖော်ပီး ပုန်းနေလိုက်တယ်။ မိချိုလေးလည်းလန့်သွားပီး မြန်မြန်ထမီကောက်ဝတ်... ..

ကမ်းပါးပေါ်ကအော်နေတဲ့သူ့အဖေကို

ရှင်..လာပီအဖေ..မိချိုဒီမှာဆိုပီးအဝတ်ထည့်ထားတဲ့ဖလုံကြီးကိုမပီးပြေးသွားပါလေရောကွာ။ အေပေး ..

ငါလည်းချက်ချင်းရေထဲကနေမတက်ရဲဘူး..

မိချိုအဖေဦးဖိုးထင်ဆိုတာ ဓားပြအကြီးစားလက်ဟောင်းကြီး၊

လူတွေဘာတွေသတ်ဖူးတယ်ဆိုတော့လန့်ပီးအသာလေးပုန်းနေရင်းတော်တော်ကြာမှပြန်ရဲတာဟ။

တောက်!! ကိုရွှေဘဟာကလည်းဗျာ..စားရခါနီးမှကပ်ဖြစ်ရတယ်လို့ ဖူးးးး

(ချာတိတ်တစ်ကောင်ကကြိတ်မနိုင်ခဲရလေသံနဲ့ဝင်ပြောတယ်)

အေးလေ..ခင်ဗျားဟာကလည်းအမြဲတမ်း အရာရာနဲ့အကြောင်းကြောင်း..ဒါဆိုဒါပဲလား?

နေပါဦး..မင်းတို့ကောင်တွေကလည်းခုမှအစလေးရှိသေးတာ..လောမကြီးနဲ့ဟဲဟဲ..

ကောင်းခန်းလေးတွေလာတော့မှာမပီးသေးဘူး..ဟုတ်ပီလား? လို့ပြောပီး

မောသွားဟန်နဲ့ရေနွေးလေကျိုက်လိုက်ဦးယားလေးဖွာလိုက်လုပ်နေပြန်ရောဗျ။

ဒီလိုနဲ့နောက်ရက်တွေကျတော့ မိချိုလေးနဲ့လမ်းမှာမျက်နှာချင်းဆိုင်တွေ့ရင်

ငဲ့မှာတော့ပြုံးဖြိုးဖြိုးလုပ်ပြရသလောက် သူကတော့မျက်စောင်းထိုးပီး အောက်နှုတ်ခမ်းကိုကိုက်ကိုက်ပြတယ်ဟ။

ရေချိုးဆိပ်မှာတွေ့တော့လည်း လူတွေကမလစ်ဘူးဆိုတော့ အနားကိုကပ်လို့မရတာလေ။

နောက်ထပ်တစ်ပတ်လောက်အထိဘာမှမထူးခြားဘူးငဲ့ကောင်ရေ။ ငါလည်းသူ့အိမ်ဖက်ကိုမယောင်မ

လည်သွားသွားလုပ်ကြည့်တာပဲ။ မိချိုလေးရဲ့အရိပ်အယောင်တော့မတွေ့ဘူး သူ့အဖေဦးဖိုးထင်ကြီးက

ဆေးပြင်းလိပ်ကြီး ကိုက်ပီးအိမ်ရှေ့မှာထွက်ထွက်ထိုင်နေတာပဲပက်ပင်းတိုးတိုးနေတာ...

ငဲ့ကိုမြင်တိုင်း မျက်မှောင်ကျုံ့ပီးဘုကြည့် ကြည့်လို့ဟဲဟဲ..ဦးလေးနေကောင်းလားဘာညာဆိုပီးနှုတ်ဆက်ပီး

ပြန်ပြန်လစ်လာရတယ်။ ငါလည်းအံတကြိတ်ကြိတ်ဖြစ်နေပီကွာ.. ဟိုနေ့ညကဖောင်

ပေါ်မှာသူ့အဖေသာလာမခေါ်ဘူးဆိုရင်ပွဲသိမ်းပီ။ အဲ့နေ့ညကပိုးတဝါးဖြစ်နေလို့သေချာသာမမြင်ရတာ..

မိချိုလေးရဲ့ အဖုတ်ကတော့ငဲ့ဟာထိပ်ဖျားလေးတောင်ဝင်ဖို့အနိုင်နိုင်ဆိုတော့ ပြန်တွေး

မိတိုင်းဂလုဂလုဖြစ်နေတာရယ်။ နောက်ပိုင်းလင်းလင်းချင်းချင်းမှာ မိချိုလေးရဲ့ဘော်ဒီကိုသေချာကြည့်မိတော့မှ

တော်တော်လေးတောင့်တင်းစုံပြည့်တာကိုမြင်ရလေလေ..ငဲ့မှာရောဂါတက်လေလေ

ပေါ့ကွာ။

အဲ့လိုနေလာရင်းကံကောင်းချင်တော့ မိချိုလေးတို့အဖိုး သူ့အဖေဦးဖိုးထင်ရဲ့အဖေ ဦးမှတ်ကြီး

လေဖြတ်လို့ရုတ်တရက်လျှောသွားရောဟေ့။

မင်းတို့သိတဲ့အတိုင်းဒီလိုနာရေးဖြစ်လာပီဆိုတိုင်း ရပ်ကွက်ကာလသားခေါင်းငဲ့လက်ထဲကွက်အပ်ရတာပေါ့လေ။

အလောင်းရေချိုး၊အခေါင်းပျဉ်စပ်ကစလို့ အသုဘဆွမ်းကျွေးအတွက်ငါတို့

အရပ်ရဲ့ထုံးစံအတိုင်းဖဲဝိုင်းအကြီးအကျယ်ဖြစ်ဖို့အတွက်ဖဲသမားကြီးကြီးတွေကိုပါ ငါတို့ကဖိတ်ပေးရတာကိုး။

မိချိုလေးတို့အိမ်က ခုရှပ်ရှင်ရုံဘေးကတရုတ်တွေဝယ်သွားတဲ့ သရက်ပင်တွေ

အများကြီးရှိတဲ့ခြံကျယ်ကြီးလေ။ ထုံးစံအတိုင်း သူတို့ပျဉ်ထောင်နှစ်ထပ်အိမ်ရှေ့ကခြံပိုင်းထဲမှာ

ကနားဖျင်းတွေထိုးပီးအလောင်းပြင်၊ အဲ့ဒီဘေးမှာ ခုံတွေချပြီးဖဲဝိုင်းပြင်၊ လိုအပ်တဲ့အောက်လင်း

မီးတွေဘာတွေကအစငါပဲအစစအရာရာတာဝန်ယူပီးဆင်ပေးရတာပေါ့ကွာ။

မိချိုလေးတို့.တအိမ်လုံးလည်း ငါကအားလုံးလုပ်ပေးနေတော့မျက်နှာသာဝိုင်းပေးနေရတာပေါ့ကွာ။

နေ့စဉ်နဲ့.အမျှအသုဘရှုလာတဲ့လူတွေကို ကျွေးမွေးဖို့.ကအစလိုလေသေးမရှိ စီစဉ်နေရတာကိုး။ ဒါပေမယ့်

ငါကမိချိုလေးကိုစကားကိုမပြောတာ။ ခပ်တည်တည်နဲ့.နေရင်းလုပ်စရာရှိတာလုပ်

ပေးနေတာပေါ့လေ။ အသုဘ၃-၄ရက်လောက်ရှိလာတော့မိချိုအဖေနဲ့.အမေတို့.အပါအဝင်လူကြီးတွေက

ဖဲဝိုင်းကဆူညံညံအသံတွေကြောင့်အိပ်ရေးပျက်စပြုလာတော့ သူ့.ကလေးတွေမိချိုတို့.

မောင်နှမတွေကို ချက်ရေးပြုတ်ရေးဧည့်ခံကျွေးမွေးရေးအတွက်အိမ်မှာညဖက်ချန်ထားခဲ့ပီး

မြောက်ပိုင်းကသူတို့.အမျိုးအိမ်ပြောင်းအိပ်တယ်။ ဂွင်တော့မိမိဆိုပီး ငါတော့ဝမ်းသာသွားတာပေါ့လေ။

ငါကလည်းဖဲဝိုင်းကအကောက်တွေဘာတွေဆို ချက်ချင်းမကြာမကြာသိမ်းပီး မိချိုအမလက်ထဲအပ်ပေးတာပေါ့လေ။

အဲ့ဒီညကျတော့ မိချိုအမကိုအကောက်

ငွေတွေအပ်မလို.လိုက်ရှာတာမတွေ့.ဘူးဟေ့။ ချက်ပြုတ်နေတဲ့ အိမ်နောက်ဖေးကွက်လပ်ထဲမှာလဲ

တခြားအမျိုးသမီးတွေရှိပေမယ့်အဲ့ဒီမိချို အမအပျိုကြီးကိုရှာလို.မတွေ့.တာနဲ့.ငါလည်းအိမ်ခြံ

ဝိုင်းအနောက်ဖက်လှမ်းလှမ်းက အိမ်သာဖက်အပေါ်သွားမလို.ထွက်လာတော့ အိမ်သာနားကကြက်ခြံလုပ်ထားတဲ့

သက်ကယ်မိုးထားတဲ့တဲလေးဘေးဖက်က အဖီချထားတဲ့ကွပ်ပျစ်လေးပေါ်မှာ

ချိုးချိုးချွတ်ချွတ်အသံကြားတော့ ဇက်ကလေးပုပီး ကြက်ခြံကိုပြေးကပ်ရင်း

အသာလေးငြိမ်းနားထောင်နေလိုက်တော့ ယောက်ျားနဲ့.မိန်းမစကားပြောသံလိုလိုခပ်တိုးတိုးကြားရတယ်ဗျ။

သေချာမြင်ရအောင်ဆိုပီး ကပ်သွားလိုက်တော့.. ဟီးဟီး..

မိချိုအမအပျိုကြီးနဲ့. ငါတို့.ရပ်ကွက်ထဲက ဗိုက်ပူမြင့်အောင်တို့. နှစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်ဟ။ ဝါးကွပ်ပျစ်လေးပေါ်မှာ

စကားတပြောပြောနဲ့.တွယ်နေကြတာကိုးဟ။

ကြက်ခြံထဲက မီးလုံးအလင်းရောင်က ကာထားတဲ့ဝါးထရံအပေါက်တွေကနေထိုးထွက်နေတော့

တဖက်ခြံဖက်ကပ်နေတဲ့ ချောင်ကလေးထဲက ကွပ်ပျစ်ပေါ်မှာသူတို့.နှစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တိုင်းဖြစ်

နေကြတာမြင်နေရတယ်ဟ။ အေပေးဗိုက်ပူမြင့်အောင်က ဖော်ကြီးကိုတစ်တီတူးမိုးမျှော်စတိုင်နဲ့.ပျင်းနေတာဟ..

ဝါးကွပ်ပျစ်ဆိုတော့ တကျွံကျွံအသံတွေထွက်နေတာပေါ့။ ဟိုအပျိုကြီးကဘာအသံမှမထွက်ပဲငြိမ်မိနေတာဗျ။

ဒါမှမဟုတ် ဗိုက်ပူရဲ့.ပစ္စည်းကသေးလို့.ဖီးလ်မတက်တာလားမသိဘူး။ ဒီကောင့်ဟာကငါတို့.အချင်းချင်း

ကင်းစောင့်ရင်းအကြီးပြိုင်ကြရင်

အသေးဆုံးဘွဲ့.ရထားတာလေဟားဟား။

ဗိုက်ပူကပဲ..ကပဲတဟင်းဟင်း..တဟားဟားတွေအသံထွက်ပီးအသားကုန်စွတ်ကြုံးနေတာဟ။

ငါလည်းသူတို့.ကိုချောင်းရင်းဖီးလ်တက်လာတာပေါ့လေ။ ခဏလေးနေတော့ အား..ကောင်းလိုက်တာမမရာဆိုပီး

ဗိုက်ပူပီးသွားရော။ အပျိုကြီး အပေါ်မှောက်ရက်ကလေးလှဲပီးဝက်မှိုန်းမှိုန်းနေ

တုံးအပျိုကြီးက ပုန်းကနဲထလာပီး ဗိုက်ပူကိုတွန်းချလိုက်ရင်း

လျှောကျနေတဲ့ဘော်လီတွေထမီတွေပြန်ဝတ်နေတယ်။ ဟ..အပျိုကြီးက လူကသာပိန်တာနော်...

နီ.ကြီးတွေကထွားထွားကြီးတွေ

ငါလည်းတော်တော်လေးကိုချောင်းရင်း- တောင်လာပီ။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ အပျိုကြီးက.. မြင့်အောင် နှင်ချက်ချင်းလိုက်မလာနဲ့.လို.ပြောပီး အိမ်ဖက်ကိုပြန်မလို.လုပ်တော့ ငါလည်းကြက်ခြံကနေ ခွာပီး အမှောင်ထဲကိုရိပ်ကနဲဖြတ်ပြေးရင်း ဖဲဝိုင်းဖက်ကိုလစ်လာတာပေါ့။

ဤမိနစ်လောက်နေတော့ မိချိုအမအပျိုကြီး အိမ်ထဲဝင်လာတယ်။ ငါလည်းအသာလေးကပ်သွားပီး အမ...ရောအကောက်ပိုက်ဆံတွေဆိုပီးသူ့.လက်ထဲပိုက်ဆံတွေထိုးထည့်ပေးရင်း... အမဘယ်ရောက်သွားတာလဲ..ကျနော်လိုက်ရှာနေတာကြာပီလို.ပြောတော့.. အင်းအံ့ဖြစ်သွားတယ်။ ဆေးပေါ့လိပ်တွေကုန်တော့မယ်..ဟိုကောင်ပိုက်ပူမြင့်အောင်ကိုသွားဝယ်ခိုင်းမလို.ဒီကောင့် ကိုကောတွေ့.မိသေးလားအမလို.ခပ်တည်တည်နဲ့.မေးလိုက်တော့မျက်နှာပျက်ပီးလှည့်ထွက်သွားတယ်ဟီးဟီး။ အဲ့ဒီအချိန်က ညဦးပိုင်းလောက်ပဲရှိသေးတယ်။ ဒါနဲ့.ပဲငါလည်းဖဲဝိုင်းတွေလှည့်ပီး အကောက်တွေဘာတွေပတ်သိမ်းနေတုံးမိချိုမောင်လေးတစ်ကောက်က ကိုရွှေဘဆိုပီး ခေါ်လို.လှည့်ကြည့်လိုက်တော့..ချာတိတ်က ဟိုတစ်ခါမြစ်ဆိပ်မှာငါ ကျွတ်ကျသွားတဲ့ဝက်ပံပုဆိုးလေး ကိုငါ့လက်ထဲထိုးပေးနေတယ်.. မမိချိုပေးလိုက်တာတဲ့။ ဒါနဲ့.ငါလည်းဟိုဟိုဒီဒီကြည့်လိုက်တော့ မိချိုလေးက အိမ်ပေါ်တက်တဲ့လှေခါးရင်းကနေငါ့ကိုပြုံးစိစိနဲ့.ကြည့်ပီး ပုဆိုးခေါက်ကိုဖြေကြည့် ဆိုတဲ့အမူအရာလုပ်ပြနေတယ်။ ပီးတော့တက်သွားရော...

ငါလည်း လူရှင်းတဲ့နေရာသွားပီး မီးအိုးတိုက်ပီးသပ်သပ်ရပ်ရပ်ခေါက်ထားတဲ့ငါ့ပုဆိုးလေးကိုဖြန့်.ချလိုက်တော့.. စာတစ်စောင်ထွက်လာတယ်။

ကိုရွှေဘ.. ဧည့်သည်တွေကိုညလည်စာကျွေးပီးလို.အမတို့.အိပ်ပျော်သွားရင်
ခြံထောင့်အစွန်က ဂိုထောင်ထဲမှာစောင့်နေပါ
မိချိုလေး.. ... တဲ့

အချိန်ကားနံနက်၂ချက်တီးရှိချေပီ။ ကနဖျင်းထိုးထားသော အမိုးပေါ်ကို မိုးပေါက်များ တဖျောဖျောကျစပြုလာသည်။ ညဦးပိုင်းက ဆူညံပွက်လောရိုက်နေသော အသုဘအိမ်ကဖဲဝိုင်းများလည်း တဖြေးဖြေးတိတ်ဆိတ်စပြုလာ၏။ အနိုင်ရသဖြင့် အိမ်ပြန်သူများ၊ တစ်ပြားမှမကျန်အောင်ရှုံးနိမ့်သူများ အသုဘရှင်ဧည့်ခံသော ညလယ်စာကို စားသောက်ပီး အိမ်ပြန်သူတချို့.ပြန်ကြ၍ တချို့.ကား အိမ်ရှေ့ ဧည့်ခန်းတွင်ပုဆိုးခြံကာ အိပ်နေကြလေပီ။ ငွေစ အနည်းငယ်ကျန်သူများ အရှုံးဖြင့်အိမ်မပြန်ချင်သူတချို့.သာလျှင် ဆက်ကစားနေကြသော ဖဲဝိုင်း ဝိုင်းခြောက်တစ်ခုဆီမှ ခပ်တိုးတိုးငြင်းခုန်သံကြားနေရ၏။ တောသရက်ပင်ကြီးများ အုပ်မိုးထားသော ခြံဝင်း ကျယ်ကြီး၏ အစွန်ထောင့်တစ်နေရာတွင် ရှိသော ကားဂိုထောင်အဟောင်းကြီး တစ်ခုရှေ့တွင် စိတ်လှုပ်ရှားနေဟန်တူသော သက်လတ်ပိုင်းအရွယ် ခန္ဓာကိုယ်တောင့်တင်းသောလူရွယ်တစ်ယောက် သက်ပြင်း တဟင်းဟင်းချကာ အိမ်မကြီးဖက်ဆီသို့ မျှော်ကြည့်နေသည်မှာကြာလေပီ။

ပုဆိုးတိုတို၊ ဇင်စဖြင့်ချုပ်ထားသောရှုပ်လက်တိုဝတ်ထားသော ဆံပင်ရှည်ရှည် ဆံဂုတ်ထောက်နှင့် အဆိုပါလူရွယ်ကား ကျွန်ုပ်တို့ ၏ဇတ်လိုက်ကျော် ကိုရွှေဘတည်း။ ဆေးလိပ်ဖွာချင်လွန်းသဖြင့် ခံတွင်းကားချဉ်လှချေပီ။ ရှုပ်အင်းကျီအိပ်ကပ် ထဲကဆေးပေါ့လိပ်ကို ယောင်ယမ်းကာစမ်းမိသော်ငြား ဆေးလိပ်မီးရဲရဲလူမြင်လျှင် ခက်ရချည်ရဲ့.ဟုတွေးတောကာထုတ်မသောက်ရဲ။

မိချီလေးကားဘယ်ဆီဘယ်ဝယ်မှန်းမသိ၊ရောက်မလာသေး။ အတူတူတစ်ခန်းထဲ အိပ်သော အမ
ဖြစ်သူမလစ်သောကြောင့်ပေလော၊သို့တည်းမဟုတ် အချစ်ကြမ်းဟန်တူသော
ကိုရွှေဘအားစိုးရွံ့ထိတ်လန့်သောကြောင့်ပေါ်မလာတော့ခြင်းပေလော။
တစ်တစ်ရစ်ရစ်ရှိသောငါးရံ့ကိုယ်လုံးကလေး၊ ပြုံးချိုဟန်မျက်နှာပိုင်းပိုင်းလေး၊ မကြာသေးခင်ရက်များဆီက
ထိတွေ့ခဲ့ရသောအိထွေး
နူးညံ့သော အသားဆိုင်ကလေးများအား မျက်လုံးတွင်း ပုံဖော်ကြည့်ရင်း မိမိကိုယ်ကို နွားသိုးပေါက်ကြီးကဲ့သို့
ထင်မှတ်မှားကာ "ပွပ်ထရိန်း...ဘူးဘူး" ဟုရင်ခေါင်းသံဖြင့်အော်မိမတတ် ရင်ဘတ်ထဲတွင်ပလောင်ဆူ
စပြုလာနေလေပီ။

မိုးပေါက်ကလေးများ ကျဆင်းလာမှုက တဖြေးဖြေးများစပြုလာလေသည်။
ဂိုထောင်အရှေ့ တံခါးမကြီးအား မှီတွယ်ရင်း စောင့်စားနေသော ကိုရွှေဘကား စိတ်ပျက်စပြုလာလေ၏။
မိချီလေးကား ပေါ်မလာတော့ပေ။ ပူလောင်ပြင်းပြနေသော အချစ်စိတ်နှင့်အတူယှဉ်တွဲနေသော
အညာမိမိ ဆိုသောအတွေးကြောင့် ကိုရွှေဘ၏တောင့်တင်းသန်မာသော ရင်အုပ်ကားကား ကြီးကား
ဖားဖိုကဲ့သို့နိမ့်ချည် မြင့်ချည်ဖြစ်နေလေပီ။ သည်းခံနိုင်စွမ်းကင်းမဲ့လေ သောအခါ အံ့ကိုသာတင်းတင်း
ကြိတ်ကာ ဂိုထောင်တံစက်မြိတ်အောက်မှ ခွါကာ အိမ်မကြီးဖက်သို့ခြေလှမ်းကျဲ ကြီးဖြင့်ထွက်ဟန်ပြင်လေ၏။

အကို!!

ခပ်အုပ်အုပ်လှမ်းခေါ် သံကြားလိုက်ရမှ ကိုရွှေဘ ရင်ထဲထိတ်ကန်ဖြစ်ကာ ချာကန်လှည့်ကြည့်မိသည်။
ဂိုထောင်နှင့်ခြံစည်းရိုးကြား လူတစ်ကိုယ်စာ နေရာလေးကနေတိုးထွက်လာသော မိချီလေးပါကလား။
အုပ်လုံးသိမ်းကာထုံးဖွဲ့ထားသော ဆံနွယ်မျှင်စအချို့ကား မျက်နှာပိုင်းပိုင်းလေးပေါ် ကပိုကရိုက်ကျလျက်၊
မျက်နှာပေါ်တွင် မိုးစက်ပေါက်ကလေးများတွဲလဲခိုနေသဖြင့်ဂိုထောင် အဟောင်းထဲကပိုးတလီးထွက်
ကျလာသော မီးရောင်ဂါကျင့်ကျင့်အောက်တွင် စိုလက်လက်မျက်နှာကလေးဖြင့် ငိုမဲ့မဲ့အောက်နှုတ်ခမ်းကို
ကိုက်ထားသော သနားစဖွယ်မိချီလေး။

မိချီရောက်နေတာကြာလှပီ.. အကို မရောက်လာခင်ကထဲက.. အကိုရောက်လာတော့ ရှက်ပီး
အရမ်းကြောက်လွန်းလို့ ဒီကြားထဲမှာ ပုပီး ပုန်းနေတာ.. ခုအကိုစိတ်မရှည်ပဲ ပြန်တော့မှာတွေလို့ ...
သနားစဖွယ်တုန်တုန်ရီရီဖြစ်နေသော မိချီလေးကို ဂရုဏာသက်စွာဖြင့် ကိုရွှေဘထွေးပွေထားမိလေသည်။

အကို့ ကိုမိချီမညာပါဘူးနော်..

ကိုရွှေဘ၏ရင်စို့လောက်သာသာ မြင့်သော မိချီလေးကား သူသဘောကျသောကာလသားခေါင်းလူမိုက်ကြီး၏
ရင်ခွင်ကျယ်ကြီးတွင် ပါးဖောင်းဖောင်းလေးအားအပ်ကာ မူနွဲ့နေရှာ၏။ ညနေကရေမိုးချိုးပီး
လိမ်းကျံထားဟန်တူသော ရှင်မတောင်သနပ်ခါးနံ့သင်းသင်းလေးနှင့်စပ်သော အနံ့ရောစပ်ထားသော
မွှေးတေးတေးအနံ့ကလေး၊ အိထွေးတစ်ရစ်သောကိုယ်လုံးကလေး၏အတင်းမှီတွယ်ထားမှုတို့ကြောင့်
သာယာစပြုလာသော ကိုရွှေဘ၏ ကိုယ်ခန္ဓာကား တုံ့ပြန်စပြုလေပီ။

အဲ့တော်.. အကို့ဟာကြီးကလည်း.. ြောက်ပါတယ်ဆိုနေမှ..

မိချီလေး၏ခပ်တိုးတိုးညည်းသံလေးကား အမှောင်ထုတွင်း ခပ်အုပ်အုပ်ထွက်ကျလာသည်။ ကိုရွှေဘ၏ကိုယ်ပိုင်
လက်နက်ဆန်းကြီးကားအဆမတန်ထောင်ထကာ ရင်ချင်းအပ်ထားသော မိချီ၏ချက်ကလေး တည့်တည့်ပေါ်တွင်

ပုဆိုးထမီများခံနေလျက်က ခပ်တင်းတင်းထောက်မိထားလေပီ။

မိချိုလေး.. ဂိုထောင်တံခါးသော့ခတ်ထားသလား ..အထဲသွားရအောင်နော်

သော့ပိတ်ထားတယ် အကို.. ဟိုဖက်ဘေးထရံတွေကွာကျနေတာဝင်လို့ရတယ် လာ..

မိချိုလက်ကိုကိုင်ပီးလိုက်ခဲ့..

ခြံစည်းရိုးနှင့်ကပ်လျက် ဂိုထောင်နံရံဖက်အခြမ်း လူတစ်ကိုယ်စာကြားကလေးထဲ၂ဦးသားတိုးဝင်ဖို့ကြိုးစားရင်း

ကိုရွှေဘကား ရှေ့မှဦးဆောင်နေသော မိချိုလေး၏ခါးကျင်ကျင်လေးအောက်မှ တစ်ရစ်လုံး

ဝိုင်းသော တင်ပါးအိတ်စက်စက်လေးအား ကြိတ်မနိုင်ခဲမရဖြစ်လွန်းမက ဖြစ်ကာ အသာဆုပ်ချေလိုက်ရာ..

အာ.. အကိုကွာ ဆိုးတယ်ခဏလေးနေပါဦး

ဟူသောမိချိုလေး၏ ညည်းသံခပ်တိုးတိုးဖြင့်ကန့်ကွက်မှုကို အမှုမထားသည့်အလား ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့်

ဂျိုင်းအောက်မှလျှိုကာ အိတ်ထွေးသောမိချို၏ရင်သားများပေါ် ပြေးလွှားကစားလိုက်ပြန်သည်။

ကိုယ်ကိုတွန့်လိမ်ကာ ရှောင်တိမ်းနေသော မိချိုလေး၏ဦးဆောင်မှုဖြင့် ၄၀အားမီးသီးဂါကျင့်ကျင့်

အလင်းရောင်မှိန်မှိန်လင်းနေသော ဂိုထောင်ထဲသို့ ကွာကျနေသောထရံပေါက်မှတဆင့်

၂ဦးသားရောက်သွားကြလေသည်။

ဂါကျင့်ကျင့်မီးလုံးလေး၏အလင်းရောင်ကား ဂိုထောင်ထဲတွင်မပီဝါးတဝါး။

မိချိုလေး၏ ရွှေရင်အစုံသည်ကား ပုဇွန်ဆိတ်ကလေးလို တဆတ်ဆတ်တုန်ခါလျက်ရှိလေပီ။

သာရေးနာရေးများရှိသဖြင့် ရပ်ထဲရွာထဲကာလသမီးများ ချက်ကြပြတ်ကြရင်း အပျိုကြီးများ၏တီးတိုးစကားဝိုင်းများ

တွင် နီမြန်းသောမျက်နှာ ရေငတ်သလိုအာခေါင်ခြောက်စွာ ဖြင့်နားထောင်ခဲ့ဖူးသော ကာလသားခေါင်း

ကိုရွှေဘကြီး၏ လိင်မှုရေးရာ ကျွမ်းကျင်ပုံ ဇာတ်လမ်းအဖုံဖုံကို ပြန်သတိရလာမိသဖြင့် အလိုလိုမောဟိုက်

သလိုခံစားမိလာလေသည်။

တောင့်တောင့်ထွေးထွေး ဆုံကောင်းလှသည်ဆိုသော ကျောင်းဆရာမအပျိုကြီး

ဒေါ်နော်မူဖင်ဆော့သည်ဟုနာမည်ကျော်သော ကုန်ခြောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင် တစ်ခုလပ် မေမေကြည်(ခေါ်)

အကြည်၊ဘက်

စာရေးမ ညိုညိုချောချော ဇာတ်ဇာတ်ကြ ခင်ခင်အောင် အစရှိသောမိန်းမများ၏ တန်းတန်းစွဲ အလှခံခဲ့ရသည်ဆိုသော

လိင်မှုရေးရာကျွမ်းကျင်သူ.. ရပ်ကွက်ထဲက ပါးစပ်ခပ်ကြမ်းကြမ်း အပျိုခေါင်းများ၏ "ဟင်း...

ရွှေဘနဲ့သာ တစ်ခါလောက်အိပ်စမ်းကြည့် ဘဝအရသာဘာလဲဆိုတာ တန်းပီးသိသွားမယ်" ဆိုသော

စကားသံများကိုပြန်လည်ကြားယောင်မိပီး အဆမတန်စိတ်လှုပ်ရှားမိလေပီ။

မိချိုလေးရာ.. လှလိုက်တာဟယ်!!

အံ့ကြိတ်ပီး တီးတိုးရေရွတ်သော ကိုရွှေဘ၏ ကြိတ်မနိုင်ခဲမရ စကားသံကြောင့်သတိဝင်လာချိန်တွင် မိချို၏

အပေါ်ပိုင်းတစ်ဝက်လောက်ကား ဗလာ ဖြစ်စပြုချေပီ။ ရင်ကွဲအင်းကျီလေး၏ နှိပ်စိများကား ..

ထောက်တောက်မြည်အောင် ဆွဲဖွင့်ခြင်းကို ခံလိုက်ရလေပီ။ သန်မာသော ကိုရွှေဘ၏ လက်များက

ဆက်တိုက်ဆိုသလို ချွေးခံဘော်လီ နီညိုညိုလေးကို ချွတ်ဖို့ကြိုးစားရင်း လျင်မြန်စွာပင် ချိတ်ကလေး

များအဖြုတ်ခံလိုက်ရချေသည်။ ဂိုထောင်အလယ်တွင် တုန်တုန်ရီရီ မတ်တပ်ရပ်နေသော

မိချိုလေးကိုလည်းကြည့်ပါဦး။ ဆံထုံးအက်အက်ကလေး ထုံးထားတဲ့အောက်က မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းဖြူဖြူလေးအောက်

က အပေါ်ပိုင်း ဗလာ အချွတ်ခံထားရတော့ တုန်ခါနေတဲ့ ရွှေရင်ဖြိုးဖျူ။ ကိုရွှေဘကား မိချိုလေး၏ ဝါဝင်းစိုပြေထွားကြိုင်းလှသော နို့အိအိကြီးတွေအား လုံးဝမထိ မကိုင်သေး။ ခါးအောက်ပိုင်းက ထမီအနွမ်း လေးကို အသာအယာဆွဲ ဖြေနေ၏။ မိချိုလေး၏ခြေရင်းတွင် ဂွင်းလုံးကျွတ်ကျသွားသော ထမီလေး။

ဝတ်လစ်ဝတ်လစ်.. တောင့်တောင့်ပြည့်ပြည့် မိချိုလေးကား မိမွေးတိုင်းဖွေးတိုင်းဖြစ်နေပီ။
ဗိုက်သားရှုပ်ရှုပ်ကလေး ကတဆင့်အောက်ကိုစုန်ဆင်းပီးကြည့်သော် အမွှေးနက်နက်ကလေးများဖုံးအပ်
သော အဖုတ်ကလေးကား ကိုရွှေဘကို စိမ့်ခေါ်နေဘိအလား။

အို!

အာမေဇိုင်တံသံကလေး မိချိုလေးပါးစပ်က ထွက်ကျလေသည်။ အဝတ်အစားများကို ခပ်မြန်မြန်ချွတ်ချလိုက်သော ကျစ်လစ်တောင့်တင်းသော ကိုရွှေဘ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို မီးရောင်အောက်တွင် ပြတ်ပြတ်သား
သားမြင်နေရလေပီ။ ထို့ထက်ဆိုးသည်ကား ဆီးစပ်အောက်နားက ထိုးထွက်ထောင်ထနေသော
သန်မာထွားကျိုင်းလှသော မာန်ဖီနေဟန် လှုပ်ယမ်းနေသော လူပြောများသော ကိုရွှေဘ၏ နာမည်ကျော်၊
ပွဲတိုင်းကျော်၊ တိုက်တိုင်းအောင်.. လက်နက်ကြီးပေတကား။

ဘဏ်စာရေးမ အရပ်မြင့်မြင့်ဆံပင်ရှည်ရှည်နှင့် မခင်ခင်အောင်အား ဖင်တုံးလုံးချွတ်ကာ
ဆံပင်ဆွဲလေးဖက်ထောက်ပီး မူးမူးနှင့်အသားကုန် ဆောင့် ိုး လိုက်လို့ အဖုတ်ကွဲခဲ့ဖူးတာ ဒါ..ဒါကြီးပေါ့။
ဘုရားဘုရား..ငါ့ဟာလေးနဲ့မဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကုန်ခြောက်ဆိုင်ပိုင်ရှင် တစ်ခုလပ်မ အကြည်
လိုရှုပ်ပွေတဲ့ မိန်းမကတောင် လူးလိုမ့်နေအောင် အ ိုး ကောင်းတာတော့လို့ ချိုးကျူးခဲ့ဖူးတာလေ။
ကျောင်းဆရာမ အပျိုကြီးဒေါ် နော်မူလို အိုးတောင့်တောင့်ကြီး ကိုတောင် ဖင်ပြတ်ကျသွားအောင် ရက်ဆက် ိုး
နိုင်လို့ ရွှေဘမှရွှေဘ သည်းသည်းလှုပ်ဖူးတယ် ဆိုတာလည်းကြားဖူးပီးသား။ ဟိုတနေ့က
ဖောင်ပေါ်မှာ လက်လွန်ခြေလွန်ဖြစ်ခါနီး သူငါ့ကို ကိုင်တွယ်သွားတာကတော့ မှော်ဆရာကြီးလိုပါနော်။
နူးတာနှပ်တာနဲ့တင် ငါ့အဖုတ်ကလေးအရည်တွေ စိုရွဲလို့၊ ပီးတော့ နောက်နေ့ညတွေဆို ငါ့မှာ အဖုတ်
ထိပ်ဝလေးကို ဖိသွင်းသွားတဲ့ သူဟာနွေးတေးတေးကြီးကို သတိရလို့အိပ်တောင်မပျော်ဖြစ်ခဲ့တာမလား။
မိချိုလေး၏ စိတ်ကား ကယောင်ကတမ်းဟိုတွေးဒီတွေး ကယောက်ကယက်ဖြစ်နေ၏။

ကိုရွှေဘ.. မိချိုအရမ်းကြောက်တယ်နော်..တအားမလုပ်ပေးနဲ့ .. မိချိုကိုသနားပါနော်..ဟင့်ဟင့်
လိင်စိတ်ကြွမှုနဲ့ ကြောက်စိတ်ရောမြန်းနေသော မိချိုလေး၏အသံတုန်တုန်လေး ခမျာ သနားစဖွယ်။ ကိုရွှေဘကား
တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော ငေါက်တောက်ကြီးကို တဖတ်ဖတ်မြည်အောင် အထက်..

အောက် လက်ဖြင့်၄-၅ ချက် ဆော့ရင်း မိချိုလေးဆီသို့တိုးကပ်လာလေသည်။ ရင်ချင်း အပ်မိသည်နှင့် မိချို၏
ဗိုက်ပေါ်တွင် အပေါ်သို့ထောင်လျက် ကိုရွှေဘ ၏ကြီးမားသန်မာလှသော လိင်တံကြီးကား နွေး
ကနဲထောက်နေမိလေသည်။ မိချို၏နဖူးဝင်းဝင်းလေးကို ကိုရွှေဘအသာလေးဖွဖွနှမ်း၏။
ထို့နောက်ပါးဖောင်းဖောင်းလေး ဘယ်ညာရွရွ။ လည်တိုင်ပျော့ပျော့လေး တလျှောက်စုပ်၏။
လက်၂ဖက်ကားသိမ်လှ
သောခါးကျင်ကျင်လေး အောက်က ကားစွင့်သော တင်သားအိအိ၂ခြမ်းပေါ်တွင်
ပြေးလွှားဆော့ကစားလျက်ရှိချေပီ။

အင်း.. အကိုရယ်.. ဘယ်လိုနမ်းပေးနေတာလဲ.. မိချိုရင်တွေတအားခုန်လာပီရှင်!

ယောက်ျားနှင့် တစ်ခါမှမထိတွေ့ဖူးသော မိချိုလေးကား မှော်ဆရာကြီး ကိုရွှေဘ၏ ရင်အုပ်ကားကားကြီးထဲ
မျက်နှာလေးအပ်ကာ ငြီးတွားစပြုလာသည်။ ဤတွင်မှ မိချိုလေး၏ ထွားကြိုင်းသန်မာအိစက်
သော နို့ကြီး၂လုံးဆီသို့ လက်ဖဝါးကြမ်းကြီးများအား ရွှေ့ကာ ကစားလေသည်။ ခပ်ရွှေအုပ်ကိုင်ကာ
နို့သီးခေါင်းစုစုကြီးများအား တပြုတ်ပြုတ်စိုပေး၏။ တဖက်အားဆုပ်ချေကာ နို့သီးခေါင်းကိုလက်ညှိုးလက်
မ၂ခုနှင့် လှိမ့်ကာကစားပေး၏။

အို..ဟင့်ဟင့်.. ကိုရွှေ...ဘ.. အမလေးနော်.. အကိုရွှေဘ..

မိချိုလေး၏ ခပ်တိုးတိုးစိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် အော်ညည်းသံ အဆုံး ကိုရွှေဘ၏ လက်ဖဝါးတစ်ဖက်ကား
မိချိုလေးအဖုတ်ဆီသို့ ဖတ်ကနဲရောက်ရှိသွားကာ လက်ဖဝါးပက်လက်လှန်အုပ်ကိုင်ပွတ်သတ်လိုက်
ရာ အပျိုရိုင်းလေးခမျာ ဓာတ်လိုက်သကဲ့သို့ကျဉ်တက်သွားရှာလေပီ။

.....

.....

.....